

DADZIS

Noskanējis
imantslohmelis@inbox.lv

2006

SATĪRAS UN HUMORA ŽURNĀLS
IZNĀK KOPŠ 1957. GADA
DIVAS REIZES MĒNESĪ

augusts

942

15

Nr.

Intervija ar
ANDRU KALNIETI

Pēc tam visi kūnīeši
bēja fotogrāfēti

ūras mantojums
is Mežavilks
udvigs Šanteklērs
ānis Ruģēns

GRIBAM,
SPRAUŽAM!

SKAVA – PETUŠKI
nākās tehnoloģijas
torizēta
akšveja
KSTNIEKS ARĪ
CILVĒKS

– Pērciet droši!
Šītai zortei
puve nedraud!

Sveiks, DADŽĪ!

Šoreiz piedāvāju interesantu kaķu konservu etiķeti. Izlasot produkta sastāvu latviešu un krievu valodā, rodas savdabīgi secinājumi.

1. Poļi uzskata latviešus par brīvu mednieku un vācēju tautu, kurai svešs ir mājlopu un mājputnu ēdziens.

2. Pēc poļu domām, latviešiem beidzot ir zdevies pieradināt pirmo mājdzīvnieku. Tas nav ne uzticamais suns, ne strādīgais zirgs, ne produktīvā govys, bet gan brīvais un neatkarīgais kaķis.

3. Spriežot pēc konservu nosaukuma TEO, tā vairāk ir garīga, nevis miesas barība, ko praktiski arī pierāda mans kaķis.

RIČARDS VĪRS Rīgā

PA DADŽA MATERIĀLU PĒDĀM

APBRUŅOSIMIES AR PACIETĪBU, DRAUGI!

Iepriekšējā DADŽA numurā lasījām par lzes Bramānes laikietilpīgo pasākumu: rēķinu apmaksu *Hansabankas* filiālē t/c ALFA. To, kā šo situāciju vērtē minētās bankas darbinieki, vaicājam viņiem pašiem. Lūk, ko mums atbildēja.

Noslodze dažādās filiālēs un dažādās dienās laikos stipri atšķiras. Pēdējā gada laikā *Hansabankas* klientu skaits ir pieaudzis, sasniedzot 550 tūkstošus, tādēļ pieaug arī darījumu skaits filiālēs.

Hansabanka jau kādu laiku strādā šīs situācijas risināšanā. Pirmkārt, tiek atvērtas vairākas jaunas filiāles un būtiski palielināts darbinieku skaits. Ūnijā vien darbā tika pieņemti gandrīz 100 jauni darbinieki. Otrkārt, jau mēneša laikā tiks uzstādīts pirmais bankomāts, kas pieņems skaidru naudu. Tas ļaus ērtāk bankas pakalpojumus izmantot tiem, kuri vēlas tikai iemaksāt skaidru naudu savā kontā. Tiks uzstādīti vairāki šādi bankomāti, un tie atradīsies lielajos tirdzniecības centros.

Vēl būtiski ir apzināties un izmantot tās iespējas, ko sniedz modernā pasaule, – *Hansabanka* piedāvā tādus pakalpojumu veidus kā internetbanka, telefonbanka, mobilā banka, automatiskā rēķinu apmaksa u.c. Tas nozīmē, ka visus standarta ikmēneša rēķinus iespējams izdot nokārtot bankai, rūpējoties tikai par to, lai jūsu kontā ir attiecīgais naudas daudzums to iemaksai. Turklāt šie pakalpojumi maksā lētāk nekā darbības bankas filiālē.

Hansabankas preses sekretārs
IVARS SVILĀNS

DADŽIS: Ir ļoti patīkami, kad, norādot uz nepilnībām kāda uzņēmuma darbībā, tiek saņemta atbilde, ka visi nepieciešamie pasākumi problēmas atrisināšanai jau tiek veikti. Atliek vien gaidīt, kad situācija *acimredzami* uzlabosies, bet tikmēr, stāvot garajā rindā, bruņosimies ar pacietību, kas īstenam latvietim, manuprāt, nav sveša.

KOMENTĀRS PAR KOMENTĀRU, GAIDOT NĀKAMO KOMENTĀRU

Mīlais PTAC (Patērētāju tiesību aizsardzības centrs)!

Jūsu Sabiedrisko attiecību un patērētāju informēšanas daļas vadītājas Sanitas Biksinieces komentāru par feļetonu *Krūmgriezis* mēs ar prieku lasījām žurnāla jūlija numurā. Tā bija viegla, tieši saulainam atvaļinājumu laikam piemērota lasāmviela. Mēs reizē ar jums priecājamies, ka Patērētāju tiesību aizsardzības likums nodrošina plaša mēroga patērētāju aizsardzību un reizē ar jums bēdājamies, ka diemžēl ir situācijas, kad rezultāts ir atkarīgs tieši no uzņēmēja – tirgotāja godprātīguma. Tik ilgi, kamēr uzņēmēji neapzināsies, ka slikta komerc un uzņēmējdarbības prakse ilgtermiņā kaitē arī viņu biznesam, situācija neuzlabosies. Diemžēl pircēji, kam iesmērēts kāds draņķis, tik ilgi gaidīt nevar, jo daži jau ir gados. Ko viņu dzīvē mainītu iesnieguma uzrakstīšana PTAC? Mēs mīļuprāt jums atgādinām, ka esat aizmirsuši atbildēt uz feļetona galvenajiem jautājumiem, kas beigu daļā izcelti ar kursīva burtiem:

1. Kad un kāpēc izdarītas izmaiņas patērētāju aizstāvības likumā?
2. Ko no izmaiņām ieguvusi sabiedrība?
3. Ko no izmaiņām ieguvuši tirgotāji un ražotāji?
4. Kuras partijas likumu lobējušas?

Tad nu lūdzam atbildēt tikpat operatīvi kā pagājušajā reizē, jo Saeimas vēlēšanas vairs nav aiz kalniem, bet mēs, DADŽA lasītāji, vēlamies gūt pilnīgu un objektīvu informāciju.

Dusmīgie DADŽA lasītāji Saulkrastos

P.S. Būsim pateicīgi visiem, kas atsūtīs savus piedzīvojumu aprakstus par emocionāli pozitīvām un negatīvām sastapšanās reizēm ar PTAC. Novēlam veiklu spalvu!

DADŽIS: Atliek vienīgi piebilst, ka vēstulei pievienots pagarš parakstu saraksts, ko ierobežotā laukuma dēļ nepublicējam.

VĒLREIZ PAR SPRĪDĪSIEM UN LUTAUŠIEM Policijas komentārs

952. Apslēpta manta ir visas zemē ierakstītas lietas, kuru īpašnieks notecējušā laika ilguma dēļ nav uzzināms.

Apslēpta manta, kas atrasta uz savas paša vai uz bezpašnieka zemes, kļūst par atradē īpašumu.

953. Aizliegts meklēt apslēptu mantu uz svešas zemes. Kas rīkojas pretēji šim noteikumam, nedabū neko no viņa atrastās apslēptās mantas, un visa šī manta piekrīt tam, kam pieder zeme.

Tieši ar šiem Latvijas Civillikuma trešās daļas 12. un 13. pantu noteikumiem saistīti ir šie komentāri. Iesāk Valsts policijas Galvenās kriminālpolicijas pārvaldes Pirmstiesas izmeklēšanas pārvaldes priekšnieks, policijas pulkvedis Jānis Reiznieks.

Tāda nu ir Latvijas likumdošana, un tieši tācā juridiski piesieties nevienam no šiem veiklajiem tirgoņiem nevar. Kā saka – kas ir mans, ar to varu rīkoties, kā vien gribu. Taču Reiznieka kundze kā pamatu jebkādam šādam rīcībai tomēr min atradēja sirdsapziņu un ētiku. Diezin vai cilvēks augstiem morāles principiem tirgosies ar svešiem, lai arī sen miruša cilvēka mirstīgajām atliekām priekšmetiem, kas atrasti tā apbedījumā. Tādā gadījumā nereti policijas darbinieki saņem informāciju par atrastām cilvēku skeletu daļām, kas tiek likumnoteiktajā kārtībā atsavinātas notikuma vietā un nodotas ekspertīzei.

DADŽA komentārs

Problēmas būtība gan ir citur. Šodienas likumdošanā nav līdz galam definēti daudzi jēdzieni, tajā skaitā arī kapu jēdziens, ko izmanto melnie arheologi, izlaupt senkapus un apbedījumus. Līdzīga situācija ir arī ar senajām kulta vietām, neidentificētiem pilskalniem, kara laika un pēckara partizānu fortifikāciju būvēm, kuru izlaupišana iznīcina būtiskus pierādījumus par Latvijas vēstures notikumiem. Šis būtu īstais Saeimas likumdevēja darba lauks neatkarīgi no partiju piederības!

Paliecot pārliecībā, ka mūsu 100 gudrās galvas to saprātīs –
DADŽIS

Rakstiet mums! Žurnāla "Dadzis" redakcija Graudu iela 68 - A318, LV1058 e-pasts: redakcija@dadzis.lv Tālr.: 7611708, fakss: 7611018

Žurnāls "Dadzis", iznāk kopš 1957. gada divas reizes mēnesī, reģ. apl. Nr. 000701251, ISSN 1691-2519. Iespiests LĢIA tipogrāfijā "Latvijas karte". Izdevējs SIA "Humora institūts". Reģ. Nr. 40003757328, Graudu iela 68-A 318, Rīga, LV-1058. Tālr. 7611708, fakss 7611018, e-pasts: redakcija@dadzis.lv, www.dadzis.lv. Galvenais redaktors Andris Ruģēns. Humora nodaļas redaktore Kristīne Augstkalne. Mākslinieks maketētājs Dainis Breikšs. Reklāmas ievietošana: tālr. 9228921, e-pasts: reklama@dadzis.lv

© Pārpublicējot materiālus, nepieciešama SIA "Humora institūts" atļauja.

KAS GAN VISS NENOTIEK LATVIJĀ!

Sena patiesība – kāds kuģis, tāds jūrnieks. Pavērojot papīra kuģišus, kuri lepni vago mūsu politiskā Māras diķa ūdeņus, tā vien prasās noslaucīt dižkapteiņu puņķainos degunus vai pārmainīt pamperus īsbīkšainajiem stūrmaņiem. Nēcik sen divas tādas varenas flotes zcīnīja tepat Rīgā, pie Anglikāņu baznīcas, ņezmaz vai gadsimta nozīmīgākās batālijas, kuras zem nosaukuma *Sūdu kauja* ieies visās Latvijas un Eiropas vēstures annālēs. Latvijas progresīvo dēlmeitu un meitdēlu varavīksņainā

Neuzvarāmā Armādā, vadīta no zilās Eiropas geju un lesbiešu gaišākajiem prātiem, sadūrās ar vietējo tantiņu un *istenticīgo* pirogām, bagāti gi bruņotām ar personīgo fekāliju maisiņiem. Skanot kaujas saucieniem – *Kur gribam, tur spraužam, urrā!* – no vienas puses un – *Jēzus mūs neatstās!* – no otras, abas naidīgās armijas metās asiņainā, pardon – sūdainā abordāžas cīņā, kurā spožu uzvaru izcīnīja atpalikušie tradicionālā sekā piekritēji. Sakautie, mācoties no labākajiem paraugiem, gatavojas sūdzēties Viseiropas geju un lesbiešu parlamentam Briselē un geju pāvestam Džordžam pirmajam, lai nākamgad nokomplektētu jaunu Varavīksnes ordeņa krusta karotāju vienību, kas papildināta ar cilvēktiesību cīnītājiem no pedofilu, zoofilu un nekrofilu vidus. Uzvarētāji savukārt sola nesnaust uz lauriem un sagaidīt ienaidnieku ne tikai ar svēto ūdeni, bet arī ar šķīstīšanas uguni. Viedie valdības analītiķi jau paguvuši izpētīt slavenākās 21. gadsimta sauszemes jūras kaujas finansējuma avotus. Proti, aiz geju un lesbiešu apvienībām stāvēt farmaceitiskās firmas, kuras ražojot prethemoroidu svečītes un īpašas formas mākslīgās zobu protēzes, bet viņu pretiniekus ar plastmasas maisiņiem un izejmateriālu biomonīcijai apgādājot kāda slepena pārtikas ražotājfirma ar kodētu nosaukumu *Kas iekšā ir, tam jānāk ārā!* Pats par sevi saprotams, admirāļi, kuri vadīja batāliju, kā vienmēr, palika miglā tīti...

Ne mazāk svarīgs notikums ir Māras diķa nātnieku sasniegums vietējā Bermuda trīsstī noslēpumu risināšanā. Jau piecpadsmit gad vērigāks skatītājs varēja pamanīt, ka ik brīdīm diķī mīklaini pazūd kāds papīra kuģis ar vērtīgu kravu, piemēram, ar banāniem, tualetes podiem, Latvenergo trīs miljoniem vai valsts un tautas glābējiem. Pēc ilgas meklēšanas vainīgais nu ir atrasts! Proti, diķī slepus es iemitinājies Naftas jūras dižpirāts Aivars il Lembergs, kurš pilnmēness naktīs pūšot trul un mūsu kuģīši – buļ buļ buļ! – nozūdot visiem kapteiņiem un kravu nezināmā virzienā Viltīgais pirāts esot nomaskējies īpaši slepenā ostā ar nosaukumu *Aivarparks*, kuras atrašanās vieta nav zināma pat diķa gudrajiem, tāpēc viņi katru dienu valsts televīzijā trīs reizes skauc: – *Aivar, kur tu esi?!* – cerībā, ka vainīgā atsauksies. Lai mazinātu pārējo kuģu kapteirbailes nokļūt kā Saulvedim ar banānu uz podā ir radīti pat virtuālie Lembergi, kuri sekmīgi tie publiski atmāskoti un sisti krustā. Kas attiecas uz pašu galveno – Aivaru ibn Lembergu, – ta viņa sagūstīšanai esot izgudrots īpaši bīstams un simtprocentīgi drošs ierocis, proti – Trojas govs ar gulbja spārniem un krievu biļņu varoņa balsi. Atliekot tik sīkums – atrast *Aivarparku*, novietot pie ieejas Trojas govi, sagaidīt pilnmēness nakti un trīsreiz pārsplaut pār kreiso plecu Šveice virzienā...

Trīsreiz iesaucoties – *Antiņ, pūt stabulīti prātīn, nāc mājās!* – jūs DADZIM!

Speciāli DADZIM batālijas un Trojas govi zīmējis Ē. Ošs /Latvijas Avīze

SLĪKOŅU GLĀBŠANA

Šā gada jūlijā noslikušo cilvēku skaits Latvijā sasniedzis 60. Daudzos gadījumos viņi bijuši alkohola reibumā. Rīgas oficiālajās peldvietās alkohola tirdzniecība ir aizliegta, bet cilvēki ņem alkoholu līdzi no mājām un dzer slepus. Kā atturēt iereibušos pilsoņus no peldēšanās?

DADŽA ieteikums apskatāms pievienotajā bildē.

U. Lemešonokas zīmējums

DIPLOMATISKĀ PORNOGRĀFIJA

Baltkrievijas tiesībsargājošās iestādes kratīšanas laikā Latvijas vēstniecības Minskā otrā sekretāra Reimo Smīta dzīvoklī esot atradušas videokasetes ar pornogrāfiskām filmām. Baltkrievi ierosinājuši krimināllietu, bet Latvijas Ārlietu ministrs A. Pabriks sacījis, ka šie apvainojumi izteikti padomju tradīciju garā un ir nepamatoti.

R. Cinkusa zīmējums

LŪGSNA LIETUS DIEVIŅAM

Neliedz veldzi lietū rēnā,
Tev pār mūsu dzīvi lemt.
Neliec večiēm tupēt ēnā
Un bez mitas alu tempt!

Lopiem sen vairs nav ko plūkāt,
Retā smilgā žūžo vējš.
Vārgie validolu sūkā,
Aptiekāri matus plēš.

Govīm piens jau sarūgst pupā,
Zivju diķos gaisa trūkst.
Nepārvērt tos zivju zupā!
Kas to šmuci ārā sūks?

Laudīm lielais karstums skādē,
Šie pēc veldzes jūrā skrien.
Guļ kā silķes marinādē,
Tikai galvas ārā vien.

Neliec baudīt savu nīķi!
Zeme mums zem kājām kvēl.
Uzgāz, draudziņ, kādu ķipi!
Netielējies! Vai tev žēl?

INĀRA ŠTEINBERGA

NAUDISMI

- Draugu par naudu nenopirksi. Skatoties kādu draugu...
- Pieaugot naudas daudzumam kontā, var iegādāties augstākas kategorijas ienaidnieku. Apšaubāmi. Kopīgas intereses taču satuvina, reizēm pat visnelietīgākos pretiniekus.
- Laulātiem cilvēkiem jābūt kaut kam kopīgam. Ja tas nav vecums un intereses, tad kāpēc lai tā nebūtu nauda?

SKAIDROJOŠĀ VĀRDNĪCA

- Seks – vārds no četriem burtiem, kuram ir kāda jēga tikai tad, ja to papildina ļoti vecmodīgs vārds ar deviņiem burtiem.
- Milestība – sirdsveida barankas caurums.
- Smaids – tas, kas liek izskatīties virietim ne tik briesmīgam, kā likās sākumā.
- Slikts dejotājs – labs tēvs.
- Puritānisms – bailes no tā, ka kaut kur kāds varētu justies patiesi laimīgs.
- Pesimists – cilvēks, kurš izraudas uz drauga pleca.
- Optimists – cilvēks, kurš izraudas uz dekolētē.

MANS GRĀDĪGAIS DRAUGS

G. Ziemeļa fotokolāža

TESTS

REMONTS, CELTNIEMI UN JŪS: KURŠ KURU?

Vasara ir visnotaļ piemērots laiks, lai cilvēci sadalītu divās atšķirīgās nometnēs – vieglprātīgos nelgās, kuri visu savu pusgadā sakrāto naudiņu notrallina braucienā uz Turciju, un maniakālos dzīvokļa remontētājos, kuri savus iekrājumus iztērē, lai dažas nedēļas padzīvotu, saules gaismu neredzējuši, cīnoties ar trokšņiem, putekļiem, šaurību un pāris iereibušiem celtniekiem.

Vēlēdamies būt precīzs, piebīdīšu, ka arī trakos dzīvokļa remontētājus var dalīt divās kategorijās. Vieni no tiem varonīgi pārcieš visas iepriekšminētās remonta šausmas, lai tūdaļ sa-sauktu ciemos radus, draugus un paziņas un lepni izrādītu savas vecās mītnes jauno un bezgala smalko paskatu. Savukārt otri, sagaidījuši, kad dzīvoklī nosēstas pēdējie putekļu mākoņi, klusi novaidas un, paņēmuši bankas kredītu, meklē patvērumu Turcijā. Pie kuras grupas piederat jūs? Tūdaļ uzzināsim.

1. Ja jums jānoflīzē 6 kvadrātmetri sienas, cik kvadrātmetri flīžu ir jānopērk?

- a) 6 kvadrātmetri;
- b) tik, cik pateiks celtnieks;
- c) vairāk, nekā vispār spējat iedomāties.

2. Cik izmaksās jūsu iecerētais remonts, ja pēc jūsu aprēķiniem šis skaitlis ir 300 latu, celtnieki domā, ka 400, bet būvmateriālu veikalā ir 12 % atlaides precēm, kas inflācijas iespaidā kļuvušas par 18 % dārgākas?

- a) tik, cik domājat jūs, mīnus 12 %;
- b) tik, cik domā celtnieki, plus 18 %;
- c) to var uzzināt, tikai pabeidzot remontu.

3. Ja, iedodot remontstrādniekam avansā 10 latus, viņš pazūd uz vienu dienu, cik dienas viņš nerādīsies pēc 25 latu avansa saņemšanas?

- a) divarpus dienas;
- b) parādīsies nākamajā dienā, lai palūgtu vēl piecīti;
- c) nedēļai pieskaitot no atskurbtuves veicamo attālumu.

4. Lai jau izmantotu otiņu atkal padarītu lietojamu, tā ir jāiemērc šķīdinātājā. Kas jādara, lai jau lietotu celtnieku varētu atkal piedabūt pie darba?

- a) nopirkt tam pāris alus pudeles;
- b) arī iemērt šķīdinātājā;
- c) tas nav iespējams.

5. Viens strādnieks 15 kilogramus smagu cementa maisu no viena kilometra attāluma spēj atnest 20 minūšu laikā. Cik ātri šo maisu spētu

atnest divi strādnieki?

- a) 10-15 minūtēs;
- b) tas atkarīgs no pīppaužu skaita;
- c) nākamajā dienā, jo pa ceļam ir kafejnīca.

6. Minhenē (Vācijā) uz *Oktoberfestu* sakušie tūristi pāris nedēļu laikā spēj izdzerāt miljonus litru alu. Cik daudz alus izdzer *Oktoberfesta* svinētāji, ja viņi vis celtniecības specialitāšu pārstāvji?

- a) aptuveni tikpat;
- b) divreiz vairāk;
- c) necik, jo viņi nekur nebrauc, bet dzer.

7. Istabas griesti jums ir iecerēti balti, zaļas un grīdu paredzēts noklāt ar flīzēm celtnieki saka, ka tā neviens nedara. Kā skatīsies istaba pēc remonta?

- a) balti griesti, zaļas sienas, flīzēta grīda;
- b) zaļi griesti, flīzētas sienas, balta grīda;
- c) flīzēti griesti, baltas sienas, zaļa grīda.

ATBILDES

A varianta piekritējiem

Mīlais cilvēk! Die's pasarg' jūs no remonta! Pat nezinu, ko tādu prātīgāku ieteikt, labā uz Turciju nebrauciet. Tur jūs pliku pataisīs pats nesapratīsiet, kādā veidā. Labāk sēdiet rāmi mājās un nekāliet grandiozus plānus n dzīvokļa remontu, ne par ārzemju braucier lzejot no mājas, izvēlieties drošus, pārbaud maršrutus – darbs, veikals, dzīvoklis. Gan jau viss beigsies laimīgi!

B varianta piekritējiem

Jūs domājat pareizajā virzienā. Vēl ned. pietrūkst pieredzes, bet pēc pāris neliel. pašdarbnieciskiem remontiņiem jūs jau b. gatavs noalgot savu pirmo remontstrād. Vienīgi atcerieties, ka šis solis var mainīt vis. su dzīvi. Daži pēc tam kļūst par izciliem dziv. remontēšanas autodidaktiem, citi pārvācas vot uz alām, kur nav nepieciešams remc. Izvēle ir jūsu ziņā!

C varianta piekritējiem

Jūs esat dzelzsbetona cilvēks, kuram rem. darbi un strādnieku izrikošana sagādā ba. Par jums celtnieku vidū kļīst legendas: – pat letargisko Janku piespieda strādāt! – Netu. sveci zem pūra! Atklājiet konsultāciju fi. Kā piespiest remontstrādniekus darbu pab. laikā, kvalitatīvi un par mērenu samaksu, un pēc gada jūsu vārds rotās Latvijas miljor. sarakstu!

DZINTARS MEL

POLITISMI

Politikis – spēlmanis, kurš spēlē tikai pats ar savām kārtīm.

Ja savulaik Jelcinu kāds būtu apvainojis sievas krāpšanā kā Klintonu, tauta būtu atviegloti uzelpojusi par apstiprinājumu tam, ka prezidents ir mundrs un vesels.

/V. Gzeščiks, poļu satīriķis

Kapitālisms pastāv, pateicoties sievietēm: ja viņas netērētu vairāk, nekā nopelna vīri, tad sistēma saīrtu.

/S. Karganovs, krievu politologs

/N/

KURMJA RAKUMI

- Vai trūkumi ir lielākais trūkums?
- Nedrīkstētu pieļaut, ka patiesība var būt satriecošāka par meliem.
- Gudrības zobus reti kad aplauž.
- Balss pacelšana liecina par tās svara zaudēšanu.

FRANCIS USĀNS

100 gramu un kultūra

- Kāpēc šnabi nevajag dzert no rīta? Diena laikā būs grūti ieviest daudzveidību.
- Lai saprastu iedzērušu cilvēku, pašam vajag iedzert tikpat vai nedaudz vairāk. Bet, lai nevajadzētu meklēt kādu, kurš pēc tam būs gatavs saprast jūs, labāk iet mājās, nogaidīt rītu, un tad aprunāties.
- Bezdarbības dēļ dzer tikai tādi, kuriem pietrūkst inteligences. Inteliģents cilvēks vienmēr atradis iemeslu.
- Dzert ar prātu nozīmē ņemt vērā katra individa fiziskās, nevis finansiālās iespējas.
- Ja pārstāj dzert, atkal sagribas ēst.

VIENS TOP NOTĒSTS PAR SLIKTI IZPILDĪTU VIJOLES PAVADĪJUMU...

OTRS BRĪVĀ DABĀ, PĒC SIRDĒS PATIKAS, RAUŽ VAĻĀ MĒNESNĪCĀS SONĀTI...

AUGSTĀKĀS ŠKIRNES SUGAS SUNS ATĻAUGS VAŽĀT APMĀKĀT AIZ SIMSNAŠ DAT SAVU DAĻO ĪPAŠNIECI...

BOBELMANIM PAR SUNU IZSTĀDĒS IEGŪTIEM „CEĻOJOŠIEM KAULIEM” NĀK SMĒJIENS, UN VIŅŠ TIEM UZŠPRĒCĒ...

Beigas!!!

ŠUNELIS IR GLĪTS, TIKAI KĀJAS PAR ĪSĀM!
BET VISAS ČETRAS TAČU SNIEDZAS LĪDZ ZEMEI!

DADŽA VIESIS

DADŽIS: Devīdesmitajos gados jūs sākat darbu Ārlietu ministrijā. Vai varat raksturot tā laika diplomātijas etiķeti?

SANDRA KALNIETE: Tajā laikā pie mums tādas nebija. Kad Jūrkāns, zinādams, ka viņu drīzumā iecels par ārlietu ministru, piedāvāja man kļūt par viņa protokola šefu, es domāju, ka protokols ir sanāksmes piezīmes. Man nebija ne mazākā priekšstats par to, ka pastāv tāda lieta kā diplomātiskais protokols. Tolaik mums pietrūka ļoti daudz kā elementāra. Piemēram, es pati esmu šuvusi karodziņus automašīnām, jo tad tādu vienkārši nebija. 1992. gadā mani nozīmēja par ANO Latvijas pārstāvniecības vadītāju Ženēvā. Es iekāpu lidmašīnā ar 6000 dolāriem kabatā, kas bija iedoti misijas pirmajam darba posmam, jo tas bija laiks, kad vēl nebija iespējams starptautisks naudas pārvedums no Latvijas. Pie galvenās mītnes pusstundu nācās skaidrot apsargam, ka esmu Latvijas nozīmētā persona cilvēktiesību jautājumos. Man nebija ne caurlaides, nekā! Un pagāja krietns laiks, kamēr viņš vispār saprata, ka tā var būt. Šodien nevaru iedomāties, ko tādā situācijā tagad darītu! Mašīnas mūsu pārstāvniecībā nebija divus gadus, uz visiem pasākumiem es braucu ar autobusu.

DADŽIS: Vaitas notika naudas vai pieredzes trūkuma dēļ?

S.K.: Gan, gan. Nebija ne struktūras, ne attīstītas komunikāciju sistēmas, nevienam nebija pieredzes. Ārlietu ministrijai pietrūka darbinieku. Šodien ir speciāli dienests, kas ar to nodarbojas.

DADŽIS: Domājams, mūsdienās šādas problēmas vairs nav aktuālas. Taču arī tagad notiek smieklīgi pārpratumi...

S.K.: Manuprāt, daudzas smieklīgas epizodes rodas tieši oficiālo pieņemšanu laikā. Pirmkārt – pārpratumi, otrkārt – neveiksmīga organizācija, in treškārt – neparedzētas organisma vajadzības. Tad, kad viss tiek plānots, tiek plānotas arī

Domājams, ka laiks, kad par diplomātu uzskatīja ti koferi, kurā pārnēsāt papirus un līdzīgus smalkumus, pagājis.

Šoreiz DADŽA viesos Sandra Kalniete, viena no šādi populārākajām politiķēm, ar kuras palīdzību atskatīsim uz tiem gadiem, kad pēc PSRS sabrukuma Latvija uzsāka pirmos nedrošos soļus preti pasaulei. Savulaik S. Kalniete ir bijusi viena no pirmajiem Latvijas diplomātiem un nāvēs valsts vārda nesējām pasaulē.

pauzes, lai cilvēks varētu nokārtot to, kas nepieciešams. Taču reizēm gadās, ka nepaspēj. Man nāk prātā gadījums, kad Parīzē ar vienu no vadošajām valsts amatpersonām braucām no vienas oficiālās tikšanās vietas uz otru, kur mūs sagaidīja ar goda sardzi. Tas nozīmēja, ka rastos ļoti neveikla situācija, ja tur būtu vēl jāapmeklē labierīcības. Saku drošībasniekam, ka mums tomēr vajadzētu atrast iespēju to izdarīt pa ceļam. Viņš sazvanās ar savējiem un visa tā daudzo mašīnu kolonna pietur pie kāda maza ķīniešu restorāniņa, kur tieši tobrīd brokastis ietur ķīniešu tūristu grupa. Un, kā jau tādos restorānos – telpas maziņas, galdiņi maziņi, ejas šauras, viss piebāzts. Mēs ieejam, drošībasnieks ķīnietei, kas stāv aiz bāra letes, pie deguna piegrūž savu apliecību un pavada šo VIP personu līdz pat labierīcībām. Brīdī, kad gājām ārā, mūs pie izejas sagaidīja restorāna īpašnieks kopā ar veselu baru ķīniešu – visi klanās un stādās priekšā un tad, protams, bija arī jābīdījās. Viņiem noteikti tā bilde stāvē pie sienas, jo šādos restorānos VIP personas parasti neiegriežas.

DADŽIS: Un tomēr, tā ir milzīga atbildība! Ar valsts lietām joki mazi...

S.K.: Vēstnieka darbs savā būtībā ir ļoti garlaicīgs. Tā ir nemīlīga informācijas apgušana un rutīna, kas man jau iegājusies asinīs. Taču katra vēstnieka dzīvē tomēr ir tādi gadījumi, kuriem liela vēsturiska nozīme, un par tiem visbiežāk nekas nav zināms. Jo vēstnieka darba rezultāts ir nevis tas, ko uzziņa, bet tas, kas ir novērst – par to nerunā. 1993. gadā, kad es biju Ženēvā, Apvienoto Nāciju Latvijas pārstāvniecībā, pēkšņi uzzinājām par jaunu Jelcina dekrētu. Tas notika laikā, kad kārtējo reizi bija iestrēgušas sarunas par karaspēka izvešanu no Latvijas. Dekrēta virsraksts bija šāds: *Izskatīt jautājumu par Krievijas Federācijas kara bāzu izvietošanu NVS un Latvijas Valsts teritorijās.* Jānis Peters to bija dabūjis pa saviem kanāliem. Tajā dienā notika atbrūņošanās sarunas starp Savienotajām Valstīm un Krieviju. Latvija tur piedalījās kā novērotāja, jo mēs bijām šā līguma daļa tolaik, kad Padomju Savienība to noslēdza. Un, kad krievi rīkoja pieņemšanu, kāda augsta krievu amatpersona mani sagaidīja – mēs sasveicinājāmies, apmainījāmies ar parastajām pieklājības frāzēm, un es viņam saku: – *Nezinu, ko domāt par viņu prezidenta pēdējo dekrētu.* Viņš

vaicā: – *Kādu dekrētu?* Iedevu to izlasīt un skaidroju, ka viņa plikais pauris kļūst aizvien sarkanāks sarkanāks. Kādu brīdi padomājis, viņš te: *Vsjo pravilno, te ir rakstīts, ka notiek pieņemšana, un nekāds lēmums vēl nav pieņemts.* Pēc piegāji pie Amerikas delegācijas vadītāja, zina, ka viņš pārvalda krievu valodu, un arī iedev dekrētu. Viņš nodeva tekstu palīgam, un kļuva skaidrs, ka tas tiek ziņots uz Vašingtonu. Tad es sajutu, ka sāk darboties milzīgas mašīnas ritentiņi. Šis dekrēts nekad atklātībā neparādījās, taču man vēl kaut kur personīgajā arhīvā kopija ar Jelcina parakstu. Šobrīd iesāku raksturot jaunu grāmatu, tādēļ izlasīju ļoti daudz materiālu, un vienā no tiem šis dekrēts ir pieminēts paņēmiens, ar kura palīdzību Krievija tajā laikā mēģināja šīs sarunas izjaukt, paildzināt, izspēlēt kaut ko vairāk. Ja Peters nebūtu šo dokumentu dabūjis, ja nebūtu notikušas tobrīd atbrūņošanās sarunas, kas zina, kas būtu noticis tālāk...

DADŽIS: Vai diplomātiem ir savi joki?

S.K.: Jā, tādi ir. Tie parasti ir vai nu joki, saucoties uz kādu notikumu, vai arī tādi, ar kuriem jeniem.

DADŽIS: Tātad diplomātiski, ar solidāritāti?

S.K.: Kas attiecas uz solidaritāti, atceros kādu gadījumu, kas bija reizē komisks un traģisks. Tas notika Ženēvā un tā bija vienīgā reize, kad Krievijas drošībasnieki mēģināja man uzmākties ar vervēšanas piedāvājumiem. Viņu pārstāvis

ti neatlaidīgi, vairākas dienas pēc kārtas, reklēja iespēju ar mani satikties, līdz beidzot rakritu. Paradoksālākais bija tas, ka tajā laikā etika sniegtas nekādas instruktažas, kā līdzīgā adījumā rīkoties. Varēju paļauties tikai uz formāciju no spiegu filmām. Paaicināju savu blēģi, jo negribēju iet viena, un lūdzu, lai viņš mūsu satikšanās vietas tuvumā. Sēžam ar to ievijas drošības dienesta cilvēku, runājam par irgeņevu un citu ko tamlīdzīgu, līdz beidzot ko temats par to, ka Padomju Savienību drī- mā atjaunos. Uz to es *nogriezu*, ka tad, ja tā is, es Zēnēvā mazgāšu traukus kādā lētā itā- šu restorānā. Sarunas gaitā redzu, ka mans blēģis iet gar logiem. *Tā – nodomāju, – viņš gad aiziet mājās!* Taču skatos, ka viņš atkal iet rām, un gandrīz sāku smieties! Ārā bija ļoti ksts. Kad viņš pagāja garām trešo reizi, man irs smieklī nenāca, man kļuva viņa ļoti žēl. Viņš a izdzēris daudzas tases kafijas un sapratis, ka irāk vairs nevar, devās pildīt savu misiju ārā, ku pa laikam paskatoties pa logu.

DADZIS: Vai atceraties savus pirmos darba au cienus uz ārzemēm?

S.K.: Kad Somijas Ārlietu ministrija man ārtoja trīs dienu stažēšanos Helsinkos, tā a 90. gadu vasara un man otrais ārzemju ucienus. Braucu viena. Man pasaka, ka vies- ā tiek apmaksāta apmešanās. Un es, pro- ns, nevaru iedomāties, ka tas sevi ietver arī okastis. Brokastīs viesnīcā es negāju, jo ne- nam neienāca prātā man pateikt, ka par to jāmaksā. Bet vienreiz dienā mani aicināja kādām pusdienām vai vakariņām, taču es iju, jo man pašlepnums neļāva izrādīt, ka nu pusbadā. Un pēc gadiem, kad jau biju istre, es šo atgadījumu pastāstīju Annai ļai, Zviedrijas ārlietu ministrei, kuru vēlāk ļūra viens psihopāts, un viņa man vaicāja: – *fēļ jūs mums to neteicāt?* Es atbildēju, ka mans lepnums neļāva, un viņa sacīja: *Mēs nekad ūtu varējuši to iedomāties!* Tās ir tādas divu lizāciju atšķirības.

Viens no šādiem pārbaudījumiem ārzemju ucienos ir ātra gatavošanās tikšanās reizēm. eskrien viesnīcā, tev ir desmit minūtes laika,

lai pārgērbtos, savestu sevi kārtībā, sakārtotu matus. Tas neapšaubāmi sevi ietver arī vannas istabas un tualetes apmeklējumu. Jūs nevarat iedomāties, cik dažādas ir dušas pārslēgšanas sistēmas! Man ir bijušas situācijas, kad, pie- mēram, es noziepējos, bet jāsauc apteksne, lai parāda, kā darbojas duša. Piemēram, saziepēju rokas, bet krāns nedarbojas. Izrādās, zem izlietnes atrodas maza pumpiņa. To piespiežot, sāk tecēt ūdens. Man tas nekad nebūtu ienācis prātā! Tagad ir pieredze, esmu apguvusi dažādas sistēmas.

DADZIS: Kad pēdējo reizi stāstījāt anekdotes?

S.K.: Kad atmiņā vēl glabājās tas, ko izlasīju vai saklausīju, biju liela anekdošu stāstītāja. Es pat krāju tās anekdotes. Toreiz man bija tāds mazs bločiņš, kurā saīsinātā veidā biju sarakstījusi pāri simtam anekdošu, turklāt pielietojot vajadzīgo akcentu: gan ebreju, gan armēņu, es tās mēdzu stāstīt. Kā vairums, tai's laikos, dariju to arī krieviski, jo tā likās smieklīgāk. Nez kāpēc tikai vēlāk sāku saprast, cik grūts uzdevums ir padarīt anekdoti smieklīgu, mēģinot pārcelt un pārveidot, atbilstoši latviešu mentalitātei un tēlainībai. Taču nu tie laiki ir garām, un pē- dējā labā anekdote, ko esmu iegaumējusi, manuprāt, ir no pēcneatkarības laika, visas pār- rējās, kā pa vienu ausi iekšā, tā pa otru ārā.

DADZIS: Vai nācies kādu anekdoti izdomāt pašai?

S.K.: Nē, izdomāt neizdo- māju, drīzāk variēju. Katru reizi, stāstot anekdoti sabiedrībā, tā mainās. Tad skatos cilvēku sejas, vērojot reakciju. Nekas nav

nepatīkamāks, kā redzēt, ka tu nevari klātesoš sasniegt vai nu viņiem nav humora izjūtas, v arī tevi nepieņem, vai atmosfēra nav istā.

DADZIS: Vai nav gadījies mentalitāšu ko fliks?

S.K.: Ir gadījies, bet es nebūt nelieņu i ādas ārā, lai mani saprastu, un arī neki nelaboju kādu, kas stāsta nepareizi, dusmi izsaukdamās: *Nē tas nav tā!* Nav jau tik svarī Allaž licies jocīgi, ka ir cilvēki, kas ļoti nopiet pievērsušies šim žanram, burtiski kanonizēj anekdotes, nepieļaujot nekādas variācijas.

DADZIS: Vai citi ievēroja un novērtēja jūsu stāstītājas talantu?

S.K.: Toreiz anekdotes bija veids, kā, kopā s nākot, cilvēki pavadīja laiku, izklaidējās. Es t reizēm iedomājos, kā jutās mani tuvākie drauc kas dažas no tām bija dzirdējuši vismaz sin astondesmit reizes.

DADZIS: Vai jums bija kāda iesauka vi tituls?

S.K.: Nē, nekā. Izņemot mīlvārdus, nekāda iesaukas man nekad nav bijušas. Ja es tā pi domāju, tas ir pat interesanti.

DADZIS: Pēc tik raibiem piedzīvojumiem noteikti svarīga ir atpūta. Vai jums ir kāc hobiji?

S.K.: Man patik izstūt, lasīt, pastaigāties, e braucu ar velosipēdu, bet vispār darbs diplomā tijā iemāca būt ļoti pašpietiekamam, tas ir ļo publisks, līdz ar to vientulības brīžos es neizjūt vajadzību pēc trakojoša pūļa.

DADZIS: Ko novēlat DADŽA lasītājiem?

S.K.: Smieties par sevi! Šādi smieklī ir atve seļojoši.

J. Bulikinas draudzīgs sarāz

1. DAĻA

Tas notika pirms gadiem diviem. Profesors Plesks tikko bija atgriezies no Anglijas un mums ar akvarelistu De Pindzeli stāstīja par tur novērotajām divainībām. Pie kaut kāda parka viņš ieraudzījis bargu brīdinājumu: *Sods par staigāšanu pa zālienu – trīs mārciņas*. Izlasījis viņš neizpratnē vērsies pie skvēra uzrauga ar vārdiem:

– Ja atmiņa mani nevil, ser, iepriekšējā reizē, kad es apmeklēju jūsu parku, sods bija piecas mārciņas...

– Jā, bet par piecām mārciņām neviens nevēlējās pa zālienu staigāt!

Mēs jau sākām smieties, bet aprāvāmies, jo ieraudzījām uz mūsu pusi, medāļiem grabot, skrienam kara veterānu Mihailu Petroviču. Putekļu mākonī ietīts, viņš lielā mērā atgādināja futbola bumbu.

– Tā lēkšojot var ieskriet morgā! – Plesks iesaucās, bet nepaguva pa īstam uztraukties, jo Petrovičs jau bija klāt un, mēģinādams atgūt runasspējas, apvēdināja sevi ar salmu platmali, ko lielījās jau pirms kolektivizācijas nopircis Odesas sīkumtirgū no kāda grāfa pavāra. Beidzot mūsu kaimiņš atguvās tiktāl, ka pārstāja kampt gaisu, un mēs no lūpām spējām nolasīt, ko viņš grib sacīt.

– Paliks plika vieta! Sahāras tuksnesis – ne pielikt, ne atņemt! Visi priēži nost, gar zemi, jolki-palki!

– Petrovič, lūdzu, izsakies skaidrāk, lai mēs varētu saprast! – teica otas meisters De Pindzels.

– Kādas priedes nost? Kur priedes nost?
– Tur! – Petrovičs pamāja atpakaļ uz pusi no kuras tikko bija atskrējis. – *Tas iznāk Ausekļa un Viršu ielas stūrī... Priēži nost, balķi krustiņiem šķērsiem pa zemi... Korespondenti, televiģenīje... Visi kliez: dabas pamatne, dabas pamatne... Prasa, kas atļāva, a izrādās, ka neviens nav atļāvis... Vēlāku rudenos tur auga mahoviki, es liku burciņās ar sipoliem un etiķi Žanim priekš zakuskas... Izstāstīt to nevar, aizejiet paši apskatīties – zemestrīce, posts un nelaime! Frontē par tādām lietām... Tribunāls! Pie sienas un cauri!*

No attāluma ļaužu pūlis atgādināja filmēšanas

laukumu masu skatu laikā. Rūpju pilnām sejām pienākuma dzīti pa kuplo ļaužu baru skraidelēja un ložņāja teleoperatori ar digitālajām kamerām un vējā plīvojošiem matiem, mazlietiņ apģērbtas, garkājainas korespondentes ar mikrofoniem intervēja garāmgājējus. Vairākas amatpersonas grumbās savilktām pierēm šķirstīja likumu krājumus un rakstīja protokolus.

Jūs tagad droši vien domājat, ka īpašnieks no bailēm apmīziesies! pasminēja Žanis, kas bija jau priekšā. Viņš šito meža gabalu dabūja par smiekla naudu, jo būvēties te aizliegts. Kāpēc lai es vai jūs makavīcu dēļ pirktu meža gabalu un maksātu par to zemes nodokli?

De Pindzelam, kā jau ar mākslu saistītam cilvēkam, paziņu loks bija daudz plašāks nekā mums ar profesoru:

Tas – ar brillēm – ir no dabas draugiem, viņam blakus ar zelta ķēdi ap kaklu no domes vides aizsardzības komitejas, bet tas blāustīgais ir deputāts no zaļajiem... Tie ir pašvaldības policisti, bet aiz viņiem izmeklētāja no prokuratūras... Laikam kādam būs jāsež!

Posta aina bija satriecoša. Skaistais, lielais sils nozāģēts svaigi celmi vien rēgojās starp krustām šķērsām nogāztajām priedēm.

Pēkšņi gaisu satricināja tik sirdi plosošs vīrieša kliedziens, ka es iedomājos viņu kastrē. Vaimanas sekoja jau pavisam smalkā balstiņā:

Vai, vai, vai! Esmu izputināts! Posts un bēdas! Kāds pa nakti ir nozāģējis manas priedītes! Makavīcas te vairs neaug, un tas man sevišķi sāp! Nē, to es nepārdzīvošu! Lūdzu mani nekremēt, bet aprakt cinka zārkā, lai augšāmcelšanās brīdī viegli savākt kopā un aicināt uz mūžīgo dzīvošanu!

2. DAĻA

Nesen mēs ar profesoru un Petroviču atkal gājām gar to pašu gruntsgabalu.

Sēnes te vairs neaug, skumji teica Petrovičs. Būtu gan brīnums, ja mēs ieraudzītu mahovikus būvlaukumā!

Sēņu vietā slējās tikko pabeigtas divstāvu villas.

Žanis sacīja, ka pēc priēžu nozāģēšanas

gruntsgabala cena cēlusies piecpadsmit

Petrovičs turpināja un palaida gar ausīm r teikto, ka Žanis varbūt muld. Tāpēc, ka koks un vairs neesot jēgas apbūvi neatļaut! Tas ar pats ir organizējis priēžu nociršanu! Tā v neesot pirmā reize, un šis neesot pirmais Jūr meža gabals, ko viņš tā iznīcina. Soda na Kādas soda naudas, ja pats uzdodas par ci un amatpersonas uzskata tāpat?

Tu vadies pēc elementāras loģikas, be skatīsimies no prokuroru un advokātu re leņķa. Lai sāktu administratīvi sodāmā zāģ meklēšanu, policijai ir vajadzīgs iesnieg Domā, blēdis pa kaklu pa galvu skrēja tādu ra profesors Plesks dziļi nopūtās. Viņš ieinteresēts. Otrkārt, viņam nav laika, jo jāpi un jāsastrādā nozāģēto priēžu balķi, kamēr iemetušies ķirmji. Treškārt...

EPILOGS

Profesors Plesks tagad sēž mājās, sī likumu un nolikumu krājumiem mušas un ra traktātu par dabas aizsardzības juridiskaj aspektiem. Viņa secinājumi ir progresīvi. Vi lidzekļu taupīšanas nolūkos jāaptur darl visās daudzajās vides sargāšanas biedrību organizāciju valdēs, komisijās un komit jēgas tāpat nekādas, izdevumi vien. Jāaj līdz laikam, kamēr Saeima sabiedrības intere pieņems likumu, kura bardzība apstādir dabas postītāju nosodāmās patvarības. administratīvais sods par koka nocirš. būs adekvāts līdzcīlvēkiem nodarīta, zaudējumam tāds par katru pieaugušu ki rakstāms tūkstošos latu, tas neizslēgs iesp vainīgajiem piespīest reālus kriminālsodus uzliks par pienākumu tieši tajās pašās vietās, koki nocirsti, dažu dienu laikā iestādīt jaur vairākus.

Es atcerējos anekdoti par Londonas skvēru iedomājos, ka varbūt arī mēs sagaidīsim lai kad mūsu uzraugus sāks uztraukt, ka pa zālie neviens nevēlās staigāt, un neviens nevēlēs arī kokus cirst.

C. BEF

N. Nagaine

BEZ VĀRDIEM

A. Mukāns

Lai arī Jūrmalā nav bēdīgi slaveno lietusmežu, kuru izciršanas rezultātā esot sabojājies klimats, strīdīgu objektu pietiek...

Ja uzklausa vienu pusi, tad šķiet, ka Jūrmalā visas priedes ir izcirstas, otru, tad nav iespējams iet pa ielu, lai uz alvas neuzkristu vismaz trīs čiekuri. Vienmēr tradīšies kāds, kurš gatavs ķēdēties pie jebkura pociņa un kāds, kurš stāvēs blakus ar iedarbinātu motorzāģi. Acīmredzot Jūrmalā dzīvo savādāki cilvēki, kā citur Latvijā.

Lai tiktu skaidrībā, DADZIS uzaicina šo feļetonu komentēt Jūrmalas domes priekšsēdētāju esi Aizstrautu un Zaļo un zemnieku savienības deputātu Arvidu Ulmi. Ceram, ka nākamajā numurā varēsim lasīt abu komentētāju viedokļus.

OBĀLĀ SASILŠANA

A. Mukāns

Valda uzskats, ka Latvijas zemes dzīlēs nav atrodamī krāsainie metāli. Tas ir nosacīti un pat, neņemiet ļaunā, aplami. Kas meklē, tas atrod, kas rok, tas uzrok. Ja iznāk iegriezties Gulbenē, pajautājiert firmas KV un S darbiniekiem. Viņiem ir ko pastāstīt. Ja jums ir drusku nags uz piedzīvojumu literatūras sacerēšanu, tad tikai sukājiet uz Gulbeni! Sižetu tur radīsies pārpalīkām.

Pieņemšanas firmas durvis vēra kāds klients. Mazliet neparasts klients: ar bumbu vai artilērijas lādiņu padusē. Darbinieki izturējās ar izpratni un lūdza, lai pašus atstāj dzīvus. Kā mēdz teikt – velns, rauj pekeli, glāb dvēseli! Štrunts par kasi, ka tikai paši paliek dzīvi.

Tomēr tā bija tikai panika un aļošanās, viltus trauksme. Vīrs ar bumbu vai artilērijas lādiņu padusē izrādījās pats miermīlības iemiesojums. Viņš tikai gribot par mērenu atlīdzību šo mantiņu nodot firmai. Tā bija pavisam cita lieta. Tagad KV un S ilglaicīgākie kadri atcerējās, ka līdzīgi krāsaino metālu pārdevēji nav pirmo reizi ar pipi uz jumta. Ik gadu punktam piespēlē vairākus simtus mantiņu, kas reizēm arī nesprāgst. Tiesa gan, ne vienmēr tās ir brāķis.

Nejautājiert, no kurienes rodas šis jaukās spēlītes. Atbilde ir banāli vienkārša – no gaisa, mīļais, no gaisa! Tāpat kā šodien Tuvējos Austrumos, arī I un II Pasaules kara laikā bumbas un lielgabalu granātas ar muzikāliem svilpieniem bagātīgi bira no gaisa. Kas tad vairs atliek? Ņem lāpstu un roc dziļāk, gan jau tur kaut kas atradīsies. To labi apguvuši talantīgie Lejasstradu un Zeltiņu apkārtnes dziļu pētnieki un vispār – cēsnieki. Viena ģimene piegādāja

veselu muzeja ekspozīciju, ieskaitot ložmetēj un prettanku mīnas.

Starp citu, nevar apvainot šādus krāsain metālu piegādātājus, ka viņi censtos iesmērē nesprāgstošu brāķi, pat ja lādiņā ir detonator Silmačos skroderdienās gaisā uzgāja krāsns visu Ābramu. Labs, kas labi beidzas, Ābram palika dzīvs, krāsni pēc Jāņiem droši vie salabojā. Vismaz šo rindu autors savā laikā par t pārliecinājās pats. Gluži tik komiski vis negadījā Liepājā. Pirms pāris gadiem metāla kausēšana krāsni bija nokļuvis prettanku lādiņš a detonatoru, kas izrādījās teicamā darba kārtībā. Ar krāsni notika tas pats, kas Silmačos.

Pēdējā laikā bumbu piegādātāji izmanto maskēšanās taktiku. Atjautīgi konstruktori lā diņus bāž traukā. Ar piena ražošanu un pār došanu iet diezgan čābiski. Palauzot galvu, tāt ir atrasts cits izmantojums. Tajās, piemēram apakšā pabāž to, kas nav rādāms, un tam vīrs uzber vecas skrūves un lūžņus.

No vienas puses, tagad par noteikumu pār kāpšanu var iziet greizi. Paredzētas soda nauda vairāku simtiņu apmērā. Tas no vienas puses Medaļas otra puse ir tāda, ka Latvija, pēc dažām ziņām, krāsainos metālus pat eksportē. Iznāk ka piegādātāji ar bumbu padusē soļo patriotis ku jūtu vadīti. Eksports taču samazinās gudr dēvēto konta deficītu. Tad paliek vēl viena - gan mazāk svarīga – problēmiņa: ja nu kādreiz celā, kratoties uz pieņemšanas punktu, notiek tas pats, kas ar Silmaču krāsni? Par to vaicātai: optimists raudzījās nākotnē ar gaišu skatu: – *Ta nekas, mums vēl ir...*

M. OSIS

ŠJUKA2006

G. Šļuka speciāli DADZIM /Latvijas Avīze/

GUDRPRĀTĪBAS

- Jo melīgāka top sabiedrība, jo grūtāk kļūst kādu apmānīt.
- Jo vairāk mulķīgu papīru redzi uz sava rakstāmgalda, jo biežāk ar tiem jānodarbojas.
- Pavēle nav lūgums, tā ir obligāti jāpilda, tomēr nesteidzieties, – jebkuru pavēli var atcelt.
- Uz darbu jānāk katru dienu, vai arī jāierodas laikā.
- Dzīvot, nepārsniedzot savu ienākumu robežas, nav nekāds gods, tas ir iztēles trūkums.
- Sirdsapziņa neglābj no grēkā krišanas. Tā tikai traucē gūt baudu.
- Novēcošana veicina strauju gatīguma un tikumības attīstību.
- Nepilnības var uzskatīt par normu tikai tad, ja to izpausmes atbilst jūsu vecumam.
- Kad sasummē tumšo pagātni ar gaišo nākotni, iznāk pelēkā ikdiena.

Andrejs Skailis

Sarmantie
sapņi

VĒSTULU KALEIDOSKOPS

Jūs DADZIS

G. BIRZULIS Valmierā

MIRDZA STULGE Liepājā

PĒCIS Engožos

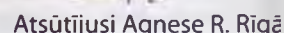
Eiro neguļ jūras dibenā. Tas peld Eiropai pa virsu.

MODRIS MINEMBERGS Cēsis

JĀNIS SILTAIS Vaidavas pagastā

BRŪNO VILKS Balvu rajonā

ELZA KALNIETE
Straupē

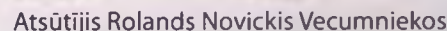

JĀNIS Kam

KOSMOPOLĪ

MODRI

RŪDIS PŪPĒDIS Pilskalnes pagast.

DADZIS TESTĒ

CELŠ UZ MŪŽĪGO LAIMI Svinagalva iepazīst alkohola tirdzniecības aizlieguma īpatnības

Es allaž esmu izjutis savādu un neizskaidrojamu interesi par līdzcilvēku ciešanām. Kad paziņas (nu jau bijušie) apmeklēja mani, lai pasūdzētos par dzīves grūtībām un izkratītu sirdi, es mēdzu nosēsties viņu tuvumā un, plati smaidot, uzmanīgi klausīties, pierēizes pierakstot svarīgākās atklāsmes. Parasti gan tas beidzās ar skaliem kļiedzieniem un mēģinājumiem saplēst manus pierakstus sīkās strēmelēs.

Tāpēc, kad vienā no saviem naksnīgajiem... ē... tauriņu meklējumiem kādā no Rīgas centrālajām ielām ieraudzīju jauniešu pulciņu ar izteikti skumjām sejām, mana sirds gluži nevilšus sāka sisties straujāk. Ja nu viņi vēlētos lūgt manu palīdzību? – Lūdzu, *remdē mūsu ciešanas, jel, svabadais gars! Uzklauši...* – viņi droši vien sauktu. Tad es kā laternas gaismas apreibināts naktstauriņš iznāktu no krūmu aizsega augstu paceltām rokām un laimē mirdzošām acīm. Istena portatīvā *Palīdzības Formula* darbībā. Bet nekā!

Viņi nepievērsa man nekādu uzmanību un straujā solī pārvietojās pa Matīsa ielu, vien reutimis izmetot kādu lamuvārdu. Es turpināju piesardzīgi sekot, lai nepalaistu garām brīdi, kad beidzot varēšu izlekt jauniešu priekšā un ielīksmot viņu skumjos prātus.

Pēc dažām minūtēm nelaimīgo mocekļi... gaita palēninājās un viņi sāka uzmanīgi vērot tuvējo namu sienas. Kad māju numuri bija sasnieguši daļskaitli 40/42, skatienam pavērās savā dzel-

tenumā nule izšķīlušos cālēnu atgādinoša izkārtne ar kārdinošu uzrakstu *Gardums*. Cits pēc cita jaunieši pazuda veikala durvīs. Briteņu uzkavējušies tā viesmīlīgajās telpās, viņi atgriezās ārpusaulē – bet nu jau ar smaidu uz lūpām. Rokās nebija vis milzīgas Napoleona kūkas, bet gan atvērtas pudeles ar uzrakstiem *Alus* un *Stiprās dzēriens*, kura nosaukumu neatceros.

Krietni smaidīgāki un runīgāki nekā iepriekš puiši devās tālāk savās gaitās. Es paliku stāvam iepretī veikalam, skumīgi noraudzīdamies viņiem pakal. Lūk, kāpēc kļūst aizvien grūtāk piekopt savu vaļasprieku. Bet ja nu... Ja nu es sāktu strādāt par pārdevēju dzērienu veikalā? Beidzot manā sejā uzplauka smaidis. Jā, izslāpušo padzirdīšana nakts melnumā varētu kļūt par manu ceļu uz mūžīgo laimi!

J. SVINAGALVA

FAKTS

– Alkohola tirdzniecība laikā no plkst. 22:00 līdz 8:00 Latvijā aizliegta kopš 2004. gada 1. maija.

– Par alkoholisko dzērienu tirdzniecību neatļautās vietās draud naudas sods no 100 līdz 500 latiem.

– Ja veikals reģistrēts, vienkāršoti sakot, kā kafejnīca, tad galdiņi tajā nav nepieciešami, pietiek ar alkoholu.

– Napoleona kūkas *Gardumā* atrast neizdevās.

– Izdevās atrast šķidrās laimes tirgotājus arī citos naksnīgās Rīgas rajonos – Vecrīgā, Āgenskalnā, Ilģuciemā... Ja nu kādreiz pašam kādu gardumu ievajagas. Kompresēm, piemēram.

MASKAVA – PETUŠKI *

DAŽĀDI PAŠTAISIŅI APREIBINĀŠANĀS VEIDI UN APARĀTI, KURUS IZMANTO KRIEVIJĀ

Kopš Krievijā kļuvis neiespējami iegādāties Gruzijas vīnus, bet drīzāk jau – kopš senseniem laikiem kaimiņu tauta bijusi naska uz dažādu pašbrūvētu dziru gatavošanu. Reizēm amatnieku izdomu var tikai apbrīnot. Visi zemāk piedāvātie kandžas aparāti ir reāli pagatavojami, tomēr bridinām – NEMĒĢINIET TO ATKĀRTOT MĀJĀS!

Līdz pusei iztukšojiet ugunsdzēsamo aparātu n piepildiet ar tomātu pastu. Lieciet nostāvēs. Šādu *tomātu viskiju* mēdz lietot cietumos.

Lēti izmaksās proletāriešu konjaks – 82 grādīgs irta denaturāta un trīskāršā (vai jebkura cita, a) odekolona maisījums.

* B. Jerofejeva romāns.

Sibīrijas tundra. Kolonija nr... Šoreiz tas nav svarīgi. Laukā 50 grādu sals. Paņemiet maizes rīku, apsmērējiet ar apavu tirāmo ziedi un – visu labu...

Ievietojiet līmes burkā mehāniski (vai elektriski) darbināmu diegā piesietu bērnu rotaļlietas propelleri. Rezultātā burkas virspusē parādīsies tīrs spirts. To pašu var panākt, ierokot uz pāris gadiem krāsas burku zemē.

R. Valtera ilustrācijas

ES un mēs

SKUDRU MANEVRI

Nokaitinātā DADŽA lasītāja B. kundzē vērsās mūsu redakcijā ar lūgumu izmeklēt viņai sasāpējušo lielveikalu pārdevēju jātājumu. Kundze paskaidroja, ka tuvāka veikalā *MŪŽĪGI* strādā tikai viena kase r piecām un to apkalpo *PILNĪGI VĀJPRĀTĪGĀ AITA*. Redakciju nedaudz izbrīnīja šāds pavērsiens tautsaimniecībā, lai gan p. darbaspēka trūkumu dzirdam jau pār gados.

Izmeklētājs Secis devās uz kundzes m. nēto veikalu. Viņš atklāja: jā, patiešām strādā tikai viena kase. Diemžēl Secis nebija pakāris līdzī brilles, tāpēc nevarēja pilnīgi dro: apstiprināt, vai pārdevējas krēslā atradā aita, tomēr – zīmīgi – viņš piekodināja: lai šajā rakstā nebūtu rakstīts, ka aitas tu nebija!

Stāvoklis ir nedaudz komisks un biedējošs: jo valsti ir palikušas valdošās kastas – Bandīt Politiķi un Popzvaigznes, bet strādnieki demonstrēdami patiesu *proletariāta gēniju*, ir devušies uz Īriju, Lielbritāniju vai Kipru. Vai tiešām tiks pieļauts, ka tādi labattīstīti latviešu demokrātijas produkti kā demagoģija un realitātes šovi varētu palikt bez, kā likās, mūžam uzticīgās auditorijas? Vainīga, protams, ir Eiropas Savienības likumdošana, kas pieļauj nekaunīgo strādnieķu migrāciju, kur katram tīk.

Norūpējies, ka Latvijā drīz nebūs palicis nevienas sautehnikis vai sanitārs, kam par smieklīgu naudas summu patērētājs var ne vien likt veikt kādas profesionālas manipulācijas, bet arī klāstīt, kā pareizi jādzīvo, vai vienkārši uzbrēkt, Secis lūkoja noskaidrot, vai pašmāju un Eiropas Savienības likumdošanas iestādes mēģina kaut ko darīt, lai visur pietiktu melnā darba darītāju.

Nav jau tik traki, mēģina! Eiropas Komisija ir izstrādājusi legālās migrācijas politikas plānu, kas paredz to izmantot kā vienu no iespējamiem līdzekļiem darbaspēka trūkuma problēmas risināšanai. Līdz 2009. gadam Komisija ir paredzējusi izstrādāt veselus četrus direktīvu projektus, kas regulēs strādnieku uzņemšanas un uzturēšanās nosacījumus. Komisija piedāvā arī ieviest ilgtermiņa daudzkārtējās ieceļošanas vīzas ekonomiskajiem imigrantiem. Latvijā ir izveidota starpministriju grupa, kam līdz šā gada 31. decembrim jāizstrādā koncepcija par migrācijas politiku nodarbinātības kontekstā.

Pagaidām tā ir, kā ir, bet pēc dažiem gadiem Latvijā, cerams, vaiga sviedros *rukās* kādi pieci miljoni ķīniešu viesstrādnieku. Mēs pārējie varēsim nedarīt vispār neko! Varēsim gulēt zālītē un dainot, šašlikus un šiškebabus ēst, rīkot praidus un antipraidus.

Galvenais, lai kārtīgi tiek iekasēts nodoklis no viesstrādniekiem par... nu, kaut vai par to, ka viņus aizsargā Latvijas armijas Gaisa spēki.

Izmeklētājs SECIS (AIVARS BĻINOVS)

Kultūras mantojums

LUDVIGS ŠANTEKLĒRS

LUDVIGS ŠANTEKLĒRS

Īstajā vārdā MĀRTIŅŠ GAILIS – DADŽA autors, aktieris un satīriķis (dz.1889.gada10. VIII. – miris 1941.gada 8. XII.)

Ja lielākajai dzejnieku, rakstnieku un aktieru daļai humors un satīra ir bijusi vairāk vai mazāk blākus lieta, tad Ludviga Šanteklēra daiļradē tā ir pamatnodarbe. Dzimis Lielvārdē, beidzis J.Dubura dramatiskos kursus, L.Šanteklērs darbojas Jaunajā Rīgas teātrī, 1. Pasaules kara laikā vada 4. Vidzemes strēlnieku pulka teātri, ir aktieris Nacionālajā teātrī. Vienlaikus sākas arī viņa literāra gaita – humora un satīras žurnālos DADZIS, LIETUVĒNS un citos, laikrakstu literārajos pielikumos. No 1920.–1937. gadam viņš rediģē J. Rozes *Laika Zoba kalendāru*.

Šanteklērs ir izmēģinājis roku kā dzejā, tā prozā un dramaturģijā, viņa darbu tematikas pamatā ir sociālā un politiskā satīra par sabiedrības aktualitātēm, izmantojot smalku ironiju. Kā viens no spožākiem paraugiem būtu minams satiriskais raksts *Lejputrija Baltijā* – atbilde baronam fon Felkerzāmam uz viņa Baltijas vācu muižniecības nopelnu cildināšanu, kuru publicēsim nākamajā numurā.

E. LAUBERTA
ZĪMĒJUMS

MANS BAUSLIS

Tev nebūs:
Velti valkāt dzīvi,
Tev nebūs:
Greizus takus iet.
Tev būs:
Dēļ ideāliem karot sīvi
Un karstā darbā sviedrus liet.
Mans gala vārds un epilogs:
Tev mīlēt mākslu tā kā dzīvi;
No dzīves rozēm vijas vīt
Un Mildas dārzā skūpstiem mīt.

DADZIS, 1912.g., N

NACIONĀLAIS DZEJNIEKS UN JOKDARIS

– Paša Jāņa Ruģēna portrets nav saglabājies. Toties ir toreizējā Vācijas pasta un atiksmes ministra, Starptautiskās pasta avienības dibinātāja H. fon Stefana portrets, uru laikabiedri un radnieki uzskatīja par recizu dzejnieka attēlu.

1817.gada 31.augustā (pēc vecā stila) Valmieras pagasta Ruģēnu mājās piedzimst topošais atmodas laikmeta dzejnieks un viens no grīnājiem latviešu Pūcēspieģeļiem Jānis Ruģēns. 1839. gadā laikrakstā *Tas Latviešu Laužu raugs* tiek publicēts pirmais J.Ruģēna dzejolis *acs gads*. Neapšaubāmi, Ruģēns ir pirmais latviešu dzejnieks, kurš savā dzejā pauž nacionālo eoloģiju. *Latviešu draugu dziesma* (*Kad atnāks tviēšiem tielaiki*), *Imanta nevaids miris*, vēsturiskā

apcere *Ar acīm redzēts ceļš uz Vidzemes debesīm* – tā ir tikai daļa no Ruģēna varbūt panaivās, bet izteiktās nacionālās pašapziņas. Daudzi pat nezina, ka arī populārā Ziemassvētku dziesma *Jūs, bērniņi, nāciet...* ir Ruģēna pārstrādājums no vācu valodas. Neapšaubāmi, liels iespaids Ruģēna daiļradē ir hernhūtiešu reliģiozajām idejām – dzejnieka tēva mājas vienlaicīgi ir arī Brāļu draudzes saiešanas nams. Dzejnieka vecās mātes Annas Brēžas dzimta devusi Latvijai dzejnieku Rietekli, vēsturnieku prof. Franci Balodi, prof. Jāzepu Vitoli, advokātu F.Grosvaldu, brāļus prof. Zemmerus, mācītājus Dzirņus, mācītāju Neilandu... Valmieriešu atmiņās Jānis Ruģēns ir palicis arī kā populārs jokdaris, kurš mīlējis izsmiet uzpūtīgos Valmieras rātskungus un tiesnešus. Tā, Ruģēns demonstratīvi izvairījās no tolaik vēl plaši izplatītās kungu godināšanas, ar ko, saprotams, izsauca pēdējo nepatiku. To uzzinot, dzejnieks, satiekot muižnieka karieti apstājies, norāvis no galvas cepuri, paklanījies un skaļi saucis: – *Labdien, kučier!*

Dzejnieks mirst 59 gadu vecumā un ir apglabāts Valmieras kapos. Tomēr reizē ar Jāni Ruģēnu Ruģēnu dzimtas vārds Latvijā nebeidzas. Neatkarīgās Latvijas Kalpaka bataljona rindās cīnās dzejnieka brāļa pēctecis, Lāčplēša Kara ordeņa kavalieris, vēlākais Valmieras pilsētas galva Jānis Ruģēns, talsenieku vecākā paaudze vēl tagad atceras ārstu Ruģēnu, kura vārdā nosaukta viena no pilsētas ielām...

MĒRKAĶIS

Viens no Ruģēna ienaidniekiem bijis Valmieras apriņķa tiesas (kreistiesas) sekretārs Ulpe. Kādu rītu Ruģēns tirgus laukumā uzrunā dūšīgu lauku veci.

- *Paklau, vai gribi redzēt mērkaķi?*
- *Vai īstu?*
- *Īstu, īstu!* – Ruģēns apstiprina.
- *Un cik tā špāse maksā?* – vecis grib zināt.
- *Ko nu nieku maksā! Par rubli brīv arī pakai-*

tināt! – Ruģēns mierina.

Vecais paņem no ratiem pātagu. Ruģēns a ved viņu līdz tiesas ēkai un izstāsta, kā ieiet ē un kur mērkaķis sēž aiz restēm.

– *Zinu, zinu, vai tad nu šo laidīs vaļā!* – vecis apstiprina. – *Visi mērkaķi jau aiz restēm!*

Tā nu vecis, Ruģēna samācīts, ieiet kreisties kancelejā, kur aiz redelēm sēž sekretārs Ulpe zemu pieri un stipri matains virs. Vecais smīn raugās uz Ulpi, tas savukārt uz ienācēju. Beidz Ulpe jautā, ko šim vajag.

– *Gluži kā cilvēks!* – vecais nobrīnījies. – *Rur arī! Jā! ūko pakaitināt!* – Un grūž ar pātagas kāt – *Ļer – ģer – ģer!*

– *Ko tu, lop, dār?* – Ulpe lec kājās. – *Tas cilvēks ir traks!*

– *Ej nu, mērkaķi! Par rubli varu tevi arī pakaitināt!* – vecis atteicis. – *Ļer – ģer – ģer! Parā zobus!*

Dabīgi, vīru arestē un izprašņā. Ruģēns pa to laiku jau pāri pilsētas robežai, pagas teritorijā...

ATMIŅU SKICE UĢA MEŽAVILKA PIEMIŅAI

Šogad Uģim Mežavilkam būtu 77. gadi. Uģis bija nevien mans kolēģis, bet arī labākais draugs. Otru tik labsirdīgu un godīgu cilvēku savā dzīvē neesmu sastapis. Viņš bija izcils karikatūrists, kurš vienlīdz veiksmīgi orientējās gan humorā, gan satīrā. Cik vārda un dzimšanas dienu nav svinēts kopā ar Uģi, Cīliti, Ozoliņu, Stankeviču un viņu dzīves biedrēm gan manā toreizējā Tallinas ielas ūķīti, gan pie Uģa!

Toreiz pie Mākslinieku savienības Grafiku sekcijas pastāvēja Karikatūristu apakšsekcija, kuras priekšsēdētājs bija Uģis. Kad viņa ģimene jau bija meita un divi puikas, dvīņi, viņam šis postenis kļuva par apgrūtināšu un viņš lūdza mani to pārņemt. No šīs apakšsekcijas gan bija maza jēga un tā pamazām pašlikvidējās. Taču katru otro gadu abi kopā turpinājām organizēt Mākslinieku namā latviešu karikatūras izstādes, kuras vienmēr bija ļoti apmeklētas, sevišķi pati pirmā 1962. gadā, kad uz ielas stāvēja rinda.

Pēc pirmdienu ideju apspriedes DADŽI reti kad uzreiz devāmies mājās, bet vēl pāris stundas pie kafijas tasītes un konjaka glāzītes pasēdējām vai nu *Kazā* vai *Putnu dārzā*. Tad DADŽIS atradās vēl Vaļņu ielā un šīs vietas nebija tālu. Kad

pārvācāmies uz Preses namu, kāpām lejā kafejnīcā.

Vairākus gadus trešdienas pēcpusdienās til mēs un devāmies uz *Lunu*. Diemžēl, tur bija ti vieni divvietīgi galdiņš, kurš bieži bija aizņemts, bet mums bija vajadzīgs tieši tāds. Tad atklājām turpat Vecrīgā *Zīlo putnu*, kur šādu galdiņu bija vairāk un apmeklētāju mazāk. Mums bija liels žurnāls, parasti *Zvaigzne*. Tad nu to atšķīrām, skatījāmies, kas tur nobildēts. Piemēram, ka, Viens otru papildinādami, sākām domāt, šis dzīvnieks varētu pastrādāt. Tādā pašā ga izšķīstījām visu žurnālu. Ja jocīgs atrisinājums radās, abi sākām apmierināti smieties. Ļoti malas tas izskatījās diezgan komiski. Tā radušies daudzās vēlāk DADŽI realizētās idejas.

Kad 1976. gadā pārvācos uz Purvciemu, sāku nodarboties ar sīkplastiku, šādas tikšanās kļuva aizvien retākas. Arī Uģis no darba un ģimenes brīvā laikā aizvien aizrautīgāk sāka nodarboties ar gleznošanu, lai gan pilnīgi atstājis to novārtā viņš nebija nekad, jo Māksl akadēmiju taču beidzis kā gleznotājs.

Viņa agrā aiziešana bija un paliks neaizpildāms zaudējums nevienai viņa ģimenei un draugiem, bet arī latviešu karikatūrai un grāmatu ilustrācijām jomai, kurā Uģa Mežavilka devums ievēribas cienīgs.

IMANTS MELGAIL

Uģis Mežavilks

LIR - LIR - LIR - LIR - LIRIKA... PAŠPORTRETS

Ilustrācija F. Rablē grāmatai GARGANTIJA UN PANTAGRIELS

Z VĀRDIEM

U Mežavilks

BEZ VĀRDIEM

U Mežavilks

Sarkanais stūrītis

No K. Barona Nerātnajām latvju
dainām noskatījies
A. Liepiņš

NĀS, KUNDZIŅ, APRAUDŽĪT,
KĀDA MANA DZĪVOŠANA.
SARKANS CEPLIS MELNU JUMTU,
AR TAPIŅU AIZBĀŽAMS.

MET, TAUTIETI, JA MEZDAMS,
KO TIK ILGI KAVĒJIES?
VAI NAUDIŅA TEV IEBĀZTA
PAŠĀ SPĀRKLES DIBINĀ.

Sieviete, kura domā,
ka ceļš uz vīrieša sirdi iet caur vēderu,
tēmē pārāk augstu.

DOMU SPRAUDEŅI

- Krāpjot dzīvesdraugu, sieviete meklē ko labāku, bet vīrietis – kaut ko jaunu.
- Ja jūsu ģimenē ir tikai viens vīrs – viņš izaug par egoistu.
- Labāk viens vecis mājās, nekā trīs kaut kur uz ielas.
- Kā iemācīties klausīties savā vīrā? Ļoti vienkārši. Sāciet ritmiski šūpoties, iztēlojieties, ka jūsu radioaprāts ir sabojājies un turpiniet ritmiski šūpoties gurnos...
- Labākais ierocis vīra noturēšanai ir jūsu rokas.
- Pirms atrodas istā princese, bieži vien nākas stāties kontaktos ar neskaitāmām vardēm.
- Viens pārdomāts pagrieziena var sniegt jums lielāko segas pusi.
- Vīrietis ir un paliek vīrietis, bet kvalitatīvs velosipēds ir arī brauciens.
- Īstai sievietei vienmēr jābūt līdzī trim lietām īsai pavadināi, kurā turēt esošo vīrieti, laso, lai noķertu nākamo un bumerangam, lai atkaustos no uzmācīgiem un nerentabliem līdzskrējējiem.
- Atrākais veids, kā uzzināt par visām savām nepilnībām – pārvākties dzīvot pie mīlākās.
- Sieviete mēdz slēpt no vīrieša savu pagātni, bet vīrietis slēpj no sievietes viņas nākotni.
- Kad vīrietis jūtas labi, viņš meklē sievieti, kad jūtas slikti viņš meklē nākamo sievieti.
- Ja sieviete jums apgalvo, ka esat pats gudrākais, skaidrs, ka viņa saprot otru tādu muļķi es neatradišu.
- Ja tava sieva pārstājusi piekassities un pūderēt smadzenes, uzmanies, kāds noteikti pūderēt smadzenes viņai.
- Dzīve turpinās, tikai pozas mainās.

PRECĪBU SLUDINĀJUMI

Publicēti dažādos laikrakstos

Simpātiska sieviete (Jaunava), trīsreiz cējusies un šķirusies, savos septiņdesmit s gados izgaršojusi visu – skrējusi, krājusi, n lējusi, atradusi, zaudējusi... Tagad dzīves kor vientulība. Tomēr esmu optimiste un ceru stapt uzticamu draugu. Maznodrošinātaj pensionāriem lūdzu mani netraucēt.

Vai ir vēl kāds vērtīgs tautu dēls palicis arī m Intelīgents, saprotošs, materiāli patstāvīgs. būt arī precējies, lai tikai labs cilvēks.

Vienkārša, patikama blondīne meklē vīri nopietnām attiecībām ar labām svešvalk zināšanām, lai vakaros varētu papildināt s angļu valodas prasmi.

Šķirtene bez kaitīgiem ieradumiem me Skorpiona zvaigznājā dzimušu vīrieti. Vieč dzīves tikotājus lūdzu neatsaukties, jo viegl mani nebūs.

Vientuļš vīrietis, mati no pieres atkāpuš kas liecina par attīstītu intelektu, smēķē, d ar mēru, meklē neliela auguma sievieti, tici luterāni, kurai patik strādāt virtuvē un dārzā.

Korpulenta sarkanmate ilgojas pēc vīrie kurš atzīst piedzīvojumus. Man apnicis pam ties vienai. Esmu ar mieru mainīt dzīves vie Denacionalizēto namu īrniekus lūdzu man nei bāzties.

ANEKDOTES

Harijs Poters pēc neveiksmīgas kāzu nakts jautā savam skolotājam:

- Ko es darīju nepareizi?
- Redzi, Harij, maģijas spēks nav atkarīgs tikai no maģiskā zižla lieluma.

Sirmgalvis ierodas pie gaišreģes un lūdz noņemt lāstu, kuru viņam pirms četrdesmit gadiem uzlikuši.

- Kā skanēja lāsts? – jautā gaišreģis.
- Pasludinu jūs par vīru un sievu...

- Nav iedarbīgāku halucigēnu par hormoniem.
- Kāpēc?

- Iedomājies, tavā priekšā stāv riktīga čūska, bet tu redzi mīlu, jauku un skaistu radījumu.

– TAVU DEBESU BRĪNUMU! UN ES GRIBĒJU PABOJĀT ĀDAMA RIBU...

D. Breikšs

ES UN MĪLA

Vai esam iestājušies Eiropas Savienībā? Pats par sevi saprotams. Vai vēlamiem īdzināties cārtīgiem un apzinīgiem eiropiešiem? Skaidrs tā saulaina diena. Sevišķi aktīvi to pierāda ļaunais dzimums. Atceroties pagātni, jāteic, ka nepiedienīgi sapinkājies matu griezumam vai nepilnīgi dzinīši vairs nevar kļūt par iemeslu disciplinārlietas ierosināšanai. Tādēļ stilīgākās iziņas lepojas ar desmit, divdesmit un pat četrdesmit caurumiem. Reizēm grūti saprast, vai sievišķis maz kaut ko uzvilcis mugurā, vai ir tikai izliekas par moderni ģērbtu būtni. Labi, ka feminisma kaislības vēl nav pietiekami amilzušas un par skatīšanos nevienam vīrietim iesā nesūdz, jo, padomājiet paši, kā lai neskatās! Nedrīkstam aizmirst arī tetovējumus gan edzamās gan pirmajā brīdī neredzamās vietās. Tur tad vēl brīnīšķīgi vizuālojošie pīrsingi: ausis, leģunā, lūpās, uzacīs, nabām, ar neapbruņotu aci tos var aplūkot ikviens skaistuma alkstošs vīrietis. Kāds gudrinieks aprēķinājis, ka šādu mīkās nabas īpašnieču ir 81,67 procenti no visām laulātavām, kuras slīpē mūsu galvaspilsētas bruģi. Šālu galā attieksme pret modes kaprīzēm lai paliek katra paša ziņā, skaidrs ir viens – no galvas līdz papēžiem esam Rietumu pasaulē iekšā.

Tomēr vienu lietu vēl joprojām viegli laižam ārā galvai. Tā ir mūžsenā mīlestība. It sevišķi os cēlos un ārkārtīgi pacilājošos vārdus: – *Es tevi milu.* – Kāpēc tos nevarētu atkārtot vismaz piecpadsmit vienas dienas tecējumā? Piemēram: – *Nebūšu pusdienās. Es tevi tā milu.* Vai atkal: – *Vakarā aizkavēšos apsriedē. Es tevi milu.* – Mīļumiņš nemaz nesadusmosies, toties āks patīkami smaidīt. Viss vislabākajā kārtībā. Izņemju romānos un mākslas filmās tas taču cīmredzami pierādīts. Bet mūsu veči nē un nē. Šitādus mīļvārduņus negrib ņemt mutē. Arī trās puses tādas izdarības neatbalsta: – *Ko velti zesini muti. Labāk laikus velcies mājās.* – Dažas mīlestības izpausmi saprot vēl traģiskāk: *Nepļūksti, vecais. Vai gaišā dienas laikā esi*

nodzēris prātu?

No tā varam tikai secināt, ka izjusti kulturāla domāšana mums vēl ir pavisam sveša lieta. Skumji, lai neteiktu vairāk. Tāpēc nav arī brīnums, ka mūsu sasniegumi ES ir tādi... viduvēji. Vajag mīlēt, vairāk mīlēt un to skaļi paziņot visai saprātīgajai pasaulei. Nevis pie sevis purpināt, ka esam nabagi.

E. JUMĀRS

TĀ GADĀS

Vai zināt bēdīgo notikumu ar blondīni? Viņa sešus gadus strādāja bordeli un pēkšņi pavisam nejauši uzzināja, ka pārējām meičām par to maksā!

A. Lapiņš

J. Bulikina

Jūs jau zināt, ka man ir plašas pazišanās loka bāzēs Eiropas karaļnamos, lielvaru valdībās aprindās un globālu tranzītu bīdītāju ģimenē. Tāpēc jums nebūs pārsteigums, ja teikšu, ka pašlaik cenšos noregulēt milzīgu politiskā katalizma, kas izcēlusies starp Ameriku un Latviju.

Mana senā draudzene, bijusī ASV valsts sekretāre Madlēna Olbraita, kas tagad piestrādā ne ta kožamgumijam, ne ta dzirkstošu dzērienu tirdzniecībā, viendien man pasūdzējās, ka Latvijā nesaprātīgi veselības ierēdņi sadomājuši neļaut skolās tirgot kokakolu – šo brīnīšķo putojošo gāzēto dzērienu. Man nekas cits neatlika, kā viņas gaišībai piekrist, jo tas tiešām nekur neder. Iedomāsimies, kādas šausmas notiks, ja Latvijas jaunajai paaudzei tiks liegts katru dienu dzert kokakolu, ēst hamburgerus un skatīties blokbāsterus! Tāda jaunā paaudze var izaugt bez izpratnes par demokrātiju. Un kas notiek ar valsti, kurās nav izpratnes par demokrātiju? Domāju, mani kungi, jūs mani sapratāt.

Es nomierināju lāga Madlēnu un ieteicu uzrakstīt vēstuli Latvijas prezidentei Vaira Vīķei Freibergai, jo šādas globālās politikas pamatproblēmas nav zemākā līmenī risināmas, un apņēmos pats steigties uz Latviju, lai palīdzētu Vairai izskaidrot kokakolas priekšrocības pašai kvasai, kefiru, tarhūnu, airanu vai skābputru.

Kokakola ir lieliska ne tikai kā dzēriens – liekot lietā attapību, to var lietot arī citiem cēlienmērķiem. Reiz palīdzēju Parīzes galvenajam ārstam, kurš izmisumā plēsa matus, jo nezināja, kā cīnīties pret laputīm, kuras burtiski rīja nost viņa stādītās rozes. Es ieteicu sajaukt kokakolu ar šķipsniņu tabakas un šādu maisījumu izlaistīt uz rožu stādiem. Jau nākamajā dienā no laputīm nebija ne miņas. Reiz Vīnā kādos saviesīgos augstākās sabiedrības svētkos piedalījies labdarības teātra izrādē Otello lomā. Saule bija izkausējusi visus grimētāju pūderus un krēmus, bet es taču nevarēju rādīties publikai mora lomā savā dabiskajā bālajā ādā: krāsā. Tad atcerējos veco draudzeni kokakolu uzlēju to sev uz ģimja un greizsirdīgā žņaudzēja lomu nospēlēju spidoši. Runā, ka kokakola esot neaizstājams līdzeklis, lai pārbaudītu, vai naudas gabals ir viltots vai ne – viltota monēta izšķīstot šajā dzērienā pāris dienās, bet īsta tikai pāris nedēļu laikā. Iespējams, ar kokakolu varētu aizstāt arī smago ūdeni, lai veiktu atomkodola dalīšanās reakciju, taču pie šā jautājuma noskaidrošanas es savā laboratorijā vēl strādāju. Vārdus sakot, kokakola ir jādzer, un jo vairāk, jo labāk. Par to, kādas visādas labdarības akcijas ir veikusi Madlēnas firma, varbūt šajā reizē vēl nestāstīšu, un ko atbildēja Vaira, jūs noteikti jau zināt.

Ja vēlaties dzirdēt citus manus stāstus, tiksimies Minhauzena muižā Duntē.

Jūsu Hieronīms Kārlis Frīdrihs fon Minhauzens

Minhauzena

VEC SKURSTENŲ VAR NDARBS

BEZ VĀRDIEM

J. Kārklīšs

Ja mūsu viedajiem vēstures pētniekiem pajautātu, kādi pašaizsardzības spēki Latvijā organizējās pirms sešdesmit pieciem gadiem, tātad četrdesmit pirmajā, viņu atbilde nebūtu precīza. Pētnieki nosauktu tikai tos vīrus, kas staigāja ar sarkanbaltsarkanām lentēm ap kreiso piedurkni un krievu plintēm plecā. Taču tā ir puspatiesība, bija vēl viens pašaizsardzības spēku paveids, kam šaujamo nebija, toties visādi aukstie ieroči – cirvji, mēslu dakšas, dažāda kalibra rungas gan, un, ja pašaizsardzībasnieks bija vēl pietiekami dūšīgs, tad bomītis. Kas tie bija par cīnītājiem?

Lauku veči, ko viņu laulātās draudzenes sauca par vecajiem skursteniem. O, Latvija ar saviem pirmskara lauku večiem, respektīvi, vecajiem skursteniem, varēja lepoties! Kājās vilnas zeķes, pastalas un salāpītas vadmalas bikses, biksēs pamatīgs vēders, mugurā apnēsāts praķis ar cauriem elkoņiem, galvā naģene un mūžam kūpošs pīpis. Krāšņums! Vecie skursteni sargāja divas vai trīs dobītes kūtspakaļā, tur ir visleknākā zeme un tabaka aug vislabāk. Papirosus viņi nepīpēja un bodē pērkamo tabaku *Krim, Jūrnieks un Hercogovina flor* arī ne, tā bija pārāk švaka, salmi un vairāk nekas! Sakarā ar to vecie skursteni uzskatīja par iespējamu bāzt pīpē tikai vienu šķirni *Kūtspakaļu*, to pašu, kas kūtspakaļā bija augusi. Ja papirosu pīpētāji ievilka kārtīgu *Kūtspakaļas* dūmu, viņiem drusku izspiedās acis no pieres un uznāca briesmīga kļepus lēkme, bet kārtīgs vecais skurstenis par tādiem švakmaņiem labsirdīgi pasmīnēja. Viņš piebāza savu māzera pīpi ar *Kūtspakaļu*, aizpīpēja, ievilka dūmu un teica: *Jā, tā ir manta! Vairāk neko.*

Viss bija labi, viss bija brīnišķīgi, bet četrdesmit pirmā gada vasarā, kad krievbiedrus patrieca un ienāca vācungskri, Latvijā sākās briesmīgs tabakas bads. Būdami gudri un visādus laikus pieredzējuši, vecie skursteni saprata, ka labi nebūs, sāksies laupīšana. Un tā sākās! Augusta otrajā pusē, kad *Kūtspakaļai* nāca tuvāk novācamais laiks, dažviet nebija vairs ko vākt. Jā, pilnīgi visa raža vienā naktī pazuda! Lūk, tad vecie skursteni saprata, ka pienācis laiks ķerties pie cirvjiem, dakšām, rungām un bomīšiem. Attālās lauku sētās tabakas laupītāji neieklīda, bet lielceļu malās un mazpilsētiņu tuvumā minētajam augam draudēja lielas briesmas. Dažs varbūt teiks, ka prātīgāk būtu bijis ražu jau laikus pašam novākt, taču to nedrīkstēja darīt

nekādā ziņā par agru vēl, par agru! Tad istā pašaizsardzība. Blakus tabakas do naktī neviens vecais skurstenis nestāvēja gulēja kūtspakaļā, bet suns ar visu būdi pārvietots kūtij otrā pusē. Tiklīdz tas nakt riet, no kūtspakaļas mērkaķa ātrumā ne pašaizsardzībasnieks, paķēra cirvi, dakšas, vai bomīti un metās cīņā. Visbiežāk trau izrādījās aplama, bet reizēm noziedznieks pārsteigts, taču viņš pierādīja, ka laupītājs: paskriet ātrāk nekā ar bomīti bruņots vec neģēlis tiktu noķerts, no viņa būtu palicis blāviens un slapja vieta, vairāk nekas!

Ar nožēlu jāteic, ka sirmajiem cīnītājiem nodevīga aizmugure viņu laulātās draudz ko vecie skursteni sauca par vella vecu runāja skaidru valodu: *Es katru nakti. Dievu, lai kāds labs cilvēks to sātana tabaku un aiznes! Tā, redzat.*

Arī vēlāk, kad rijīgie vācungskri pusi no pašaudzētās ražas lika nodot, vecie skursteni ar dzīvību riskēdami, nenodeva neko. Lū ievērosim – nenodeva neko! Tas nozīmē, ka skursteni, savu tabaciņu aizstāvēt, bija g pacelt cirvjus, mēslu dakšas, rungas un bon pret vareno Lielvāciju, bet tas jau ir varor kalngals! Pateicoties neprāta drosmei, tabakas lapiņas vecie skursteni mīļām roci noplūca, ēnainā vietā izžāvēja, ar ķiršu la izliktā pannā sutināja un galu galā sagriez neticami asu bārdas nazi.

Šādus faktus vēstures pētnieki nedrīkstētu aizmirst. Jo vairāk tāpēc, ka v skursteni tabaciņu jau sen, sen audzē viņsa kūtspakaļās un paši par savu varonību past nevar.

ANDREJS SKA

DZĪVE PĒC SCENĀRIJA

Kurš gan noliegs, ka televīzija un varenā Holivudas filmu mašīnēr iespaido ikviena cilvēka dzīvi. Padomāsim, ko varam iemācīties spraiga sižeta kinofilmām...

❗ Esiet labais varonis, tad pret jums netiks izvirzītas nekādas materiālas pretenzijas, kaut arī, veicot varoņdarbu, būsit izpostījis pusi pilsētas.

❗ Atminējot spridzekli, vismaz pacientieties izrādīt satraukumu, jo vadiņa krāsai nav izšķirošas nozīmes, sekundi pirms sprādziena jūs tik un tā pārgriezīsiet pareizo. Bet, cik laika atlicis, allaž būs redzams uz masīvā bumbas taimera. Nepatīkami izņēmumi gaida tikai jaunos varoņus, bet jūs taču tāds neesat.

❗ Nav svarīgi, cik neizdevusies jūsu personiskā dzīve bijusi līdz šim, jo jūsu ceļā noteikti gadišes skaista jaunkundze, kurai jau pēc pirmajām desmit minūtēm skraidīs jums blakus mākslinieciski saplēstā kleitā...

❗ Ja jums kāds piezvana un saka: ieslēdz televizoru, nevajag tūdaļ drudzaini spaidīt pults pogas, vajadzīgais kanāls būs redzams, līdzko ieslēgsit televizoru.

❗ Lidotāja apliecība ir lieka greznība. Nosēdināt lidmašīnu var jebkurš diletants – ar noteikumu, ja kāds zinātājs dod nepieciešamos norādījumus.

❗ Visās ēkās atrodas milzīga izmēra ventilācijas sistēmas, tāpēc, ja esat sprukās, lieniet iekšā, neviens jūs tur nemeklēs.

❗ Nav svarīgi, cik ilgi un stipri jūs sit, pat tad, ja fonā dzirdamais troksnis atgādina nelielu automašīnu sadursmi. Tas ne-traucēs turpināt sirdīgi kauties un izpildīt Brūsa Lī un Mihaila Barišņikova cienīgus trikus.

❗ Esat bezizejas situācijā. Ļaunais pavērsis pret jums šaujamo un tūdaļ atskanēs blikšķis. Neuztraucieties! Tas liecina par to, ka filma drīz beigsies. Negatīvais varonis runās tieši tik ilgi, lai atrastos kāds, kurš viņu iztraucēs jūs nogalināt.

U. Lemešono

PIE VISA VAINĪGA VĀRNA...

Līdzjutēja piedzīvojumi 7. Latvijas zāles plaušanas ar izkapti čempionātā Jaunkalsnavā

Neba jau tik bieži mūsu pusē notiek kāds pasākums. Šogad – ak, to prieku – tepat blakus, Jaunkalsnavas arborētuma (tautā pazīstams arī kā kokaudzētava) plāvās, notiks Latvijas plaušanas čempionāts. Tā nu no mūsmājām ar pie-teicu dalībnieci, sagādāju transportu un 8. jūlija karstajā rītiņā piedzīvojumi varēja sākties.

Dievs, kā zināms, mums šogad sūtījis īstu Itālijas vasaru, tāpēc īpaši priecīga biju par dalībnieku agro reģistrāciju – jau no plkst. 8⁰⁰. Domāju pierēģistrēsimes un izlozēsīm lauciņu mūsmāju plāvējam, tad vēl pa rīta vēsumu viņa – plaut un es – līdzī just, pagūsīm.

Jaunkalsnava visus sagaidīja gods godam – norādes izkaptis izskatā uz čempionātu ieraudzījām, jau iebraucot, apsveikuma plakāti bij pagādāti un laipni policisti ar. Te nu sākās īstie piedzīvojumi – es gadijusies tāda neparasta un pkliba līdzjutēja. Vāģīts ar visām invalidu zīmēm un atļaujām, bet nekādas īpašas stāvvietas vai iebraukšanas atļaujas rīkotāji tādiem līdzjutējiem paredzējuši nebija. Sak, atstājiet vien auto turpat, kur visi, un tad ar kājiņām, spieķišus vicinot tik augšā pa kalnu un kilometriem uz priekšu pa plāvām.

Ar gribasspēku tiku līdzī radniecei kalnā pie reģistrācijas. Dalībnieks reģistrējoties saņēma bukletiņu, skaistu nozīmīti ar čempionāta simbolu – vārnu – un sava plaušanas gabaliņa izlozes numuriņu. Beidzot uzzināju precīzu pasākuma programmu – plkst. 9⁰⁰ atklāšana,

ātrākais 10⁰⁰ plaušana un līdzī jušana. Kamēr vietējās pašvaldības vadība savas spalviņas izrādīja, zemkopības ministrs laba vēlējumu teica, apaļīgas dāmas lēni un mazi bērniņi ātri pa apli dancoja, tikmēr saulīte kāpa augstāk un augstāk un sildīja, sildīja... Tā nu sacensības plāvējām sākās tad, kad neviens prātīgs lauku cilvēks zālī nepļauj pašā pusdienas karstumā. Par to nekas, plāvēji savu meistarību godam parādīja un tiesneši strādāja pašizliedzīgi ko vien nozīmē bez mikrofona visu dienu plāvējus uz starta vietām izsaukt. Tā kā sacensības noritēja pakāpeniski, arī es paguvu aizklibot līdz savas radnieces plaušamajam gabaliņam pie krāšņām lapeglēm. Galā nonākusi gan brīnījos tepat blakus iet ceļš, kam gan būtu traucējis viens auto? Tad man pēc lielā ceļojuma varbūt nebūtu drapes jāmeklē, bet ko nu par to invalidi šādā pasākumā netika paredzēti pat līdzjutēju godā. Jāsaka, ka arī veselīem līdzjutējiem ko darīt lāgā nebija ja atbalstāmais cilvēks vai komanda jau startējusi, pārējo laiku vajadzēja vienkārši klist apkārt. Ne kur kārtīgi paēst, ne ko redzēt (izņemot arborētumu).

Diena sliecās uz vakarpusi, visi ar cerībām gaidīja apbalvošanu un balli apsolīts taču, ka spēlēs Kantoris 04. Arī es pēc savējo starta žīgli stūrēju mājup, lai radniece var lopiņus padzirdīt, vēl kādu darbiņu apdarīt un uz noslēgumu atpakaļ. Pirms paredzētā laika plkst. 18⁰⁰ braucām skatīties rezultātus, nu tik būs. Rezultātus uzzinājām, tie mūs iepriecināja, bet tālāk... Plāvēji visu dienu nonīkuši, gaida noslēgumu, pa malām sasēduši, bet tiesneši un organizatori pie un uz skatuves kaut ko čubinās. Dāvanas zem eglītes saliktas stāv, muzikanti skaņo instrumentus, dalībnieki slauka sviedrus, visi gaida, g a i d a ...

Tieši pēc stundas, sasniedzot Latvijas rekrasākuma sākuma kavēšanā, sākās apbalvošanas ceremonija. Svinīgi tika godināti labplāvēji, daži no tiem gan pa to starpu jau uz Zvejnieku svētkiem aizmukuši. Kad plāvēji godināti, dejojāji dejojā, te pēkšņi amizantas rukšu dejas apbalvošana iegūst elpu. Dāma rozā sivēna kostīmā, ar lasīšcgrūtībām kaudamās ņemas godināt un cildvisus pēc kārtas organizatorus, sponsorus, lnešu, jaunākos un vecākos plāvējus un vēl, vēl... Es vispirms apmulsu vai ar šo godināšnevarēja aizpildīt dīki nosēdēto stundu, kad tneši apspriedās? Tikmēr dalībnieki, sapratuši gluži kā Radio SWH reklāmā nekā nebūs, klusposās mājup. Lielākai daļai taču tāls ceļš priek: vismaz līdz Skrīveriem, Rīgai vai Balviem, pat lgaunijas robežai.

Prombraucot novēroju interesantu paribu prom dodas noguruši dalībnieki, bet pplūst atpūtušies un saposušie Jaunkalsnaiedzīvotāji. Nu ja, tiem tad beigās tika solītā b. ar Kantori 04 par baltu velti ne bija jāplauj, jāsivist saulē, nekā!

Pa ceļam domāju kas pie maniem 8. jūpiedzīvojumiem vainīgs. Secinājums viens vna. r taču zināma tāda dziesmiņa: Pār... lai melna vārna un žēli ķerc: Nav vērts, nav vēVarbūt nav vērts doties līdzjutējos cilvēk ar pārvietošanās problēmām (ak, bet kā i ar vienlīdzību visās jomās?), varbūt nav vēorganizēt pasākumu, ja nesq bet varbūt nav vērts skumnākamgad čempionāts atnotiks Jaunkalsnavā un vi: šeit minētās nebūšar tiks novērstas.

Līdzjutēja SANITA
Kalsnav

Ziņas un baumas īsumā

Vienīgā augstā Krievijas amatpersona, kas cēdējos gados ieradusies Latvijā, ir Pareizticīgās baznīcas galva Aleksijs II.

Kurš tad varētu būt vēl augstāks?
Dievs Tas Kungs.

Kad Krievijas homoseksuāli nodomāja sarīkot jājienu Sarkanajā laukumā, pašvaldības pārstāvji acīja: Mēs viņiem neesam atļauju devuši. Kad jan revolucionāri prasījuši atļauju?

ASV Nacionālā viesuļvētru centra direktors Ļakss Meifilds paziņo, ka Ņujorku apdraudēs pēcīga viesuļvētra. Tā radīšot lielus postījumus in pilnībā paralizēšot dzīvi metropolē. Kad as notiks? Ja to atklāsim, sāksies panika. domājiem, ja mēs būtu bridinājuši par teroristu zbrukumu Manhetenai 2004. gada 11. septembrī! Īsi todien pamestu Tirdzniecības centru un eviens nestrādātu.

Daugavpili savairojušies milzīgi prusaki. pečiālisti ir pārliecināti, ka tie kopā ar ārzemju īristiem iecerājuši no Kubas. Sākumā latgalieši riecājās par eksotiskajiem tarakāniem, bet ālāk žēlojās: Ievestie kukaiņi ir pārāk vaislīgi un treivīgi. Mēs savus mīļos prusaciņus nemaz vairs emanām.

Apkopojis A. AUZIŅŠ

VECĀS LABĀS ANEKDOTES

Vasaras atpūtas nometnē vadītāja palīdz bērniem izpakt līdzpaņemtās mantas. Viņa ir ļoti pārsteigta redzot, ka vienam puisītim līdzī ir lietussargs, cimds un šalle.

– Kam tev tas viss?
Puisēns smagi nopūšas:
– Sakiet, vai jums kādreiz ir bijusi mamma?

Saruna aptiekā:
– Man vajadzētu efektīgu notīvēšanas līdzekli.
– Piecdesmit seši santīmi.
– Tik lēni? Kas tas ir?
– Plākssteris.
– Un kur tas jālīmē?
– Uz mutes!

Divi ceļu policisti zēgelē pa šoseju. Likumā mašīnu saņes un abi ietriecas stabā.
– Uh, pirmo reizi tik ātri nokļuvām negadījuma vietā!

Divi nekad neredzējušie cilvēki mēģina sarunāt tikšanos pa telefonu.
– Mēs varam satikties pirmdien no rīta pie Laimas pukstena.
– Lai notiek. Kā jūs izskatīsities?
– Pirmdienas rītā? Slikti.

IZEJAM IELĀS

Karogs pliv virs kāda atpūtas nama pie Solovju ezera. Reizēm gadās, ka cilvēki tik ļoti pieķeras ietām. Laikam arī šis apskrandušais valsts simbols kļuvis tik mīļš saviem salīdzniekiem, ka jaunu pirkst vairs neuzdrošinās. DADZIM negribētos domāt, ka tas simbolizē šīs vietas vai valsts godību.

JŪS JAUTĀJAT – MĒS ATBILDAM

Vai ir patiens nekustamo īpašumu mākles apgalvojums, ka tuvākajā laikā cenas par vadītājiem lielākas nekļūs?

Atbilde. Kļūs mazāki kvadrātiem! Vispār ADZIS gribētu iepazīties ar mākli, kurš, apgalvojot ko tādu, ir spējīgs arī kaut ko pārdot...

Kāpēc satīras un humora festivāla Jūrāliņa – 2006 atklāšanas koncertā mums cienījamā Ingrida Ūdre Vladimīram Vinokuram pasniedza milzīgu ziedu buketu un nobuģoja viņu?

Atbilde. Varbūt tāpēc, ka Vladimīrs Vinokurs vas dziesmas laikā nepārprotami parādīja, no mūsu tautas deputāts Josifs Kobzons velk kā savu mandātu?

Pilsona e-vēstule CSDD

Tieši pretim jūsu iestādei gandrīz katru dienu notiek ceļu satiksmes pārkāpumi, kad automašīnas apbrauc pie pieturām stāvošus tramvajus gar kreiso pusi, t.i., Miera ielas un Palīdzības ielas stūrī. Izejot no tramvaja un apejot to no priekšas, mēs ar sievu esam jau četras piecas reizes lēkuši atpakaļ, glābjoties no tādām mašīnām. Pavērojiet – ilgi gaidīt nenāksies!

CSDD e-atbilde pilsonim

Labdien!

Jā, Jums taisnība. Esam par to informējuši arī Ceļu policiju, jo CSDD kompetencē neietilpst lēmuma pieņemšana par vadītāju sodīšanu par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kā arī Ceļu policijas darba organizēšana. Jums ar priekšlikumiem būtu jāvērsas Ceļu policijas birojā – Stabu ielā 89, tālr.: 7208035, 7208396, 7208108, vai www.vp.gov.lv

Ar cieņu CSDD

DADŽA secinājums:

Senajiem filozofiem var ticēt! Dzīve patiesi iet pa apli... mainās tikai valsts iekārta un institūciju nosaukumi, kuras nosūta vēstules cita citai.

Ielās izgāja: ZIGIS, JĀNIS, SOLVITA

Dadzis iesaka

UZMANĪBU! DATORIZĒTĀS APAKŠVELA LAIKS IR KLĀT!

Beidzot! Beidzot tas ir noticis! Tagad vis ierīces būs pieejamas arī apakšvelā! Lūk, ja kompānija *Angel Kitty* ir izlaidusi, šķiet, vien visneparastākajām USB klaviatūrām pasaul jaunums izgatavots krūstura formā. Šo nep to garderobes priekšmetu varēs izmantot pilnībā funkcionējošu klaviatūru. Lai to ra *Angel Kitty* pārstāvi ir izzinājuši sievietes ganisma anatomiskās īpašības. Krūstura – viatūras iekšpusē ir aprīkota ar silikona ierīēm, kas klaviatūras nēsāšanu uz krūtīm dara maksimāli komfortablu. Tagad apta ciņus varēs, neaizejot no datora! Tik vien dā kā pierunāt sievu, mīļāko, draudzeni vai sekru uzvilkt klaviatūrkrušturi, nolikties uz galda pi un pieslēgt jaukus pie datora! Skr. pirkstiņi pa burtiem un ciņiem vienlaicīgi!

Tehnikas progress ir neapturams, tādēļ dajiem japāņiem būs jāsāk šo modeli pilnvei. Ja klaviatūra ir pieejama krūsturi, tad monito vispiemērotākā vieta varētu būt vēdera lejas lā. Isāk sakot, visatbilstošākā vieta tam būs i biksiņās. Pats par sevi saprotams – jo lielāks siņu izmērs, jo lielāks monitors, respektīvi, redze mazāk tiks bojāta.

Visi šie datorapakšveljauninājumi var str ietekmēt sabiedrības sociālo migrāciju, jo kuru kuru dzīvesbiedrēm dupši nav pietiekami p noteikti vēlēšies būdīgākas dāmas, kas l noderētu stacionārajā variantā. Savukārt ma un tievās varētu būt lielisks palīgs ceļojuma la pludmalē, pie dabas krūts... Pie dabas krūts klaviatūru pie krūts! Redz, kādas plašas iespē paveras!

Ejam tālāk! Neatņemama datora sastāvdaļ pe. Arī tai jau atrasta sava vietīņa! Kur gan lak to ievietot, ja ne biksiņu ieliktņī! Tik tieši superīgi! Iedomājieties, cik baidas iespēja iegūt, dzenājot pa datoru bumbiņās! Prieks g pašam dzenātājām par bumbiņām, gan c torapakšvelas valkātājai. Krūsturu un zeķtu lencītes varētu eleganti pieskaņot kā barošar kabelim, tā arī pārējiem nepieciešamajiem sav notālvadiem!

Mīļie, dārgie pašmāju zinātnieki, izgudrotā uzņēmēji! Domājiet ar galvu! Cik ilgi visā elektronikas brīnumu radīšanā laidīsiet jap ņus pa priekšu? Marš, pie darba! Atcerieties ka bez datortehnikas un apakšvelas ir v pietiekami daudz dažādu sadzīves iekār un citādu apģērba gabalu, ko savienot. V nekas nav dzirdēts par biksēm – plaumašīn šalli – putekšsūcēju, cepuri – mikroviļņu krāsr Darba tik tiešām pietiek ilgam laikam. Kas zin varbūt mūsu valsts, kurā VEF slavas laiki jau se izgaisuši, tieši ar šiem izgudrojumiem atgūs s. vu vietu pasaules plašajā elektropreču tirgū.

JĀNIS JASMĪN

SEPTINAS PAZĪMES, KA JŪS DZĪVOJAT ZEM NABADZĪBAS ROBEŽAS

- Jūs augstskolā pasniedzat kvantu mehāniku un sengrieķu valodu.
- Atpūsties jūs nevis braucat, bet ejat kājām.
- Jūs zināt simt ēdienu receptes no maizes un sipoliem.
- Jūs esat nolēmis pārdot savas ģimenes alu-mīnija galda piederumus.
- Jūs pats gatavojat majonēzi un zināt, kur lēti var nopirkt margarīnu.
- Jums ir izturīgas zeķes ar krietni biezu pēdas daļu.
- Vārnas sāk jūs izspiest no paša ekoloģiskās nišas.

Zinātņu maģistrs Z. PLATAIS

Bez rindām! Bez kvītīm! Jums ērtā veidā!

Abonē

DADZI

www.pasts.lv vai pa bezmaksas
informatīvo tālruni **8008001**

Abonē un
laimē!

Abonē un laimē!

No 1.jūnija līdz 26.jūnijam abonējot jebkuru Interneta abonēšanas katalogā pieejamo preses izdevumu vismaz uz 3 mēnešiem, izmantojot www.pasts.lv vai pa bezmaksas informatīvo tālruni 8008001, katrs trešais abonents dāvanā saņem "Autobuss Debessis" jauno disku "Par tavām kurpju šņorēm". Balvu fonds 600 CD.

Tagad, abonējot internetā, norēķinus var veikt, izmantojot *Hanzanet* vai ar norēķinu kartēm

VISA VISA
ELECTRON

Master Card

Maestro

Interac

Loterijas atļaujas Nr. 1556. Uzvarētāju vārdi tiks publicēti laikrakstā "Neatkarīgā Rīta Avīze" 2006. gada 4.jūlija numurā.
Loterijas nolikums www.pasts.lv

PASTS

AR ATBILDĪBU PAR UZTICĒTO

www.radionaba.lv

NABA
93.1 FM
UNIVERSITĀTES RĀDIOS

NĀVĪGI VESELĪGAS SARUNAS

Galvenais ārsts ieaicina savā kabinetā jaunu ķirurgu.

– Dārgais kolēģi, jums vajadzētu savu enerģiju nedaudz mazināt. Pēdējā mēneša laikā esam bijuši spiesti nomainīt jau trešo operāciju galdu. Turpmāk nespiediet skalpeli tik stipri.

- Dakter, mēs esam klāt.
- Kas jūs?
- Es un cērmes.

Kā morga priekšnieks, no rīta ierodoties darbā, sveicina kolēģus?

– Guten morgen!

- Kur tu strādā?
- Svinību aģentūrā.
- O, un ko tu tur dari?
- Tapsēju zārkus un grimēju netaisni.

- Kas ir sanbernāri?
- Sanbernāri ir lieli suņi, kas dzīvo Šveices Alpos. Ziemā meklē pazudušos alpinistus. No tā arī pārtiek.

– ĀRĀ NO MANAS MĀJAS!

V. Banders

NĀVĪGI VĒRTĪGI PADOMI

Jūs gribat dibināt mazu uzņēmumu? Apsveriet! Labākais veids, kā pie tāda tikt, ir iegādāties lielu, salikt rokas klēpī un apbruņoties ar patību.

Labi piesietam pacientam anestēzija nav pieejama.

Atomkarš var sabojāt jums visu dienu.

Pirms priecāties par to, cik jauka diena devusies, sagaidiet vakaru.

Dzīve piespiež brīvprātīgi darīt visniedojamākās lietas.

Ja esat gadījies nepiemērotā laikā, nepiemērotā vietā, piemēram, kādā stadionā, kur terorists novietojis bumbu, ātri meklējiet veidu, kā no turienes izkļūt, bet atcerieties – to, kurš pirmais atradis izeju, pūlis nobradās pirmo.

FAKTS

Jēzus esot pratis pārvērst ūdeni vīnā. Uzņēmumi ungāri pārspējuši viņu – izmantodami plūdu Budapeštā, lai pelnītu naudu. Reklāma piedāvā tūristiem dabas katastrofas brīvdienas.

Z. Zaharāns

J. Kārklis

MUSKULI JĀTRENĒ

N. Nagaine

BEZ VĀRDIEM

N. Nagaine

HRONISKĀS ZIŅAS

Latvju tautas nelāgie indivīdi hroniski turpinājuši gāzt podus, visā vainojot nežēlīgo karstumu

Bremzēta reakcija. Lielais karstums ļaudis padarījis gaužām gurdenuš, tālab spēja adekvāti reaģēt ir aizkavēta. Piemēram, Lattelecom darbiniekiem vajadzēja gandrīz divas nedēļas, lai konstatētu: Ludzas rajonā traucēti telefonsakari, jo kāds nenoskaidrots ļaundaris ar mašīnu nošoferējis trīs sakaru līnijas stabus!

Problēmas ar auto valdīšanu radušās arī diviem pa Aizkraukli braucošiem spēkratu vadītājiem. Viens jaunizbūvēto lokveida krustojumu Lāčplēša ielā atbrīvojis no vairākām ceļazīmēm, pēc tam izkāpis no mašīnas un aizkīšojis nezināmā virzienā. Kāds cits vīrs Jaunceltnes ielā ar auto nolauzis apgaismes stabu.

Ko gan var gribēt no cilvēkiem, ja pat Pērkonš debesu ratus nespēj novaldīt – viņš ar savu elektrotransportu iespēries augstsprieguma elektrolīnijas stabā Jēkabpilī! Stabs aizdedzies. Pērkonš no notikuma vietas aizbēdzis.

Nedienas arlopiņiem. Rīgā pie Berģu kalna kāds spītīgs privātpersonai piederošs zirgs negribēja dot ceļu automašīnai Mercedes Benz. Mersis krietni pabojāts, bet zirgs no notikuma vietas aizbēdzis. Vēlāk ļaunprātīgais lopiņš atsts Brīvdabas muzeja teritorijā, kur saimnieks

dzīvniekam kājas brūci jau bija apkopis.

Balvu rajonā līdzīgi rīkojusies kāda govš uz ceļa Tilža – Baltinava. Savukārt Ludzas rajonā, lai kaut vai nedaudz samazinātu iespēju lopiem parādīties uz ceļa, četri jaunieši no ganībām nozaguši teļu. Lopiņš nokauts, gaļa pārdota, nauda nodzerta, bet zagļi aizturēti.

Papucītis. Nelāgu joku karstums Liepājā izstrādājis ar kādu papucīti, kuram uzticēts parūpēties par divus gadus veco meitiņu, kamēr māte kārtro darišanas ārpus pilsētas. Laipna garāmgājēja ievērojusi, ka mazulīte uz kājām turas stabilāk nekā viņas tēvs un izsaukusi policiju. Bērns nodots vecmāmiņas gādīgajās rokās, bet vīrietis dabūjis izgulēt karstumu (arī pamatīgo dzērumu) islaicīgās aizturēšanas izolatorā.

Vēsuma sagribējās. Kāda 40 gadus veca sieviete ieradusies Liepājas pašvaldības policijas iecirknī un pieprasījusi, lai viņu ietupina aiz restēm – viņai pēc likuma pienākoties pāris dienu pavadīt vēsākās telpās. Pārsteigtie policisti dāmas teikto pārbaudīja, un patiešām izrādījās, ka viņai piespriestas divas dienas tuptūzi par sīko huligānismu.

Nost ar karstumu! Protestējot p karstajiem laika apstākļiem, Pampājos nosvīlīta karstuma citadele – Saeimas deputāta Ul Brieža pirtīņa. Vismaz tā uzskata viņš pa Ugunsdzēsēji gan ļaunprātību nesaskata apgalvo, ka ugunsgrēks izcēlies, neuzman rīkojoties ar uguni.

Šķita pārāk apzinīgs... Kāds acīgs Vē pilsētas policists pamanījis, ka stipri saguris vīrie pa ielu stumj motorolleru. Policists apvaicāji kamdēļ vīrs spēkratu stumj, un šis atbildējis, esot maķenit iekēris, bet sieva dusmojoties, viņš braucot dzērumā. Tādam apzinīguma kārtībnieks nenoticēja un nolēma pārbaudīt: runbiedra un rollera dokumentus. Izrādījās, braucamais ir svaigi zagts. Stūmējs aizturēts.

Nav ļaunuma bez labuma. Kāds gadus vēcs vīrietis saderējis uz 1000 latie ka nogriezīs sev dzimumlocekli, pamatīgi s dzēries un derības vinnējis. Pēc tam uzvarētā un viņa smiltis nokritusī čurumaiksts nonā Latvijas Plastiskās un mikroķirurģijas centrā, k mediķiem pirmo reizi Latvijā radās iespēja veī šādu ķermeņa atkalapvienošanas operāciju.

R. Valters

HRONISKĀS ĀRZEMES

Moto: nekur nav tik labi kā mājās. Vai ne?

Sakoda suni. Kāds auto zaglis ar zagtu utiņu ietricies policijas mašīnā un, saprotot, ka igums pamatīgi sabojāts, meties bēgt skriešus. ņam sekojis policijas suns Pogo, kas zagli anācis, bet tas sācis dzīvniekam sist, spert un ņst. Pogo nebija nekāds vakarējais un kodējam kodās. Noziedznieks aizturēts. Gan ļaundaris, an četrkājainais policijas darbinieks incidentā ļvuši nelielus savainojumus.

Izklaides Honkongā. Priekšmetu ešana no debesskrāpjiem Honkongā esot platīts izklaides veids. Tā dēļ radīts pat īpašs iminālkodeksa pants – vainīgajam var espriest sešus mēnešus cietumā un 13 000

dolāru (aptuveni 7200 latu) lielu naudas sodu. Pērn policijā reģistrēti vairāk nekā 1000 šādu incidenti, 14 cilvēki savainoti.

Nesen kāds specifiskās izklaides cienītājs nolēmis izmēģināt, kā lido šķēres. Par laimi, ar izcilu precizitāti metējs nevar lepoties – cietuši tikai divi cilvēki. Kāda 78 gadus vecai sievietei šķēres ieurbušās galvaskausā, kad viņa iepirkusies Monkokas tirgū. Savukārt netālajā Šamšui po rajonā ar šķērēm pa pieri dabūjis kāds 28 gadus vecs vīrietis. Par laimi, gan sievietei, gan vīrietim izrādījies ciets pauris, tāpēc viņu dzīvībai briesmas nedraud.

Ziņas par hroniski nelāgiem atgadījumiem apkopojis VATS ONS

HRONISKĀ VĒSTURĒ

Sicīlijā arestēts mafijas vadonis Bernardo Pr venco. Policija viņu meklējusi 43 gadus. Viņš n taisījis plastisko operāciju, bet šajā laikā tik ļc novēcojis, ka neviens detektīvs nevarējis mafic pazīt un identitāti nācies noteikt pēc DNS an lizēm. Toties tagad tiesa viņam piespriedusi ti mūža ieslodzījumus. – *Viņi uzskata, ka es dzīvo: vēl divsimt gadus,* – noteicis Bernardo.

NO DAŽA LABA LIECINĀJUMA

- Pēc darba mazliet iedzērām šņabi, jo vairā nebija. Gribējās vēl, bet naudas nepietika. Nolēmā aizņemties. Uz ielas satikām kādu nepazīstam vīrieti, un viņš mums naudu labprātīgi aizdev lesitām tikai dažas reizes, turklāt pieklājīgi. Kāpē viņam laužts žoklis, nezinu.

- Strīda laikā sieva mani nosauca man nesā protamos vārdos, tāpēc es viņai saprotami me ģināju paskaidrot, ka nesaprotu.

- Mašīnā iesēdos tikai paklausīties mūziku. Kāpēc tā brauca ar ātrumu 120 km/h, nespēj izskaidrot, jo esmu pārāk daudz iedzēris.

- Kaimiņš mani noveda afekta stāvokli, re gulāri sveicinot kāpņutelpā. Nu cik tad var! U vispār – paskatieties, kāds viņam tas ģimis!

I. Melgailis

TĀ – A PONT!

Zaļe zemniek Rīga brīnas –
Pretniek lēmuš vienot front!
Prokuratūr – dabīg līdzes
Nogāzt Lemberg tā – a pont!

Nevar ļaut, ka viš tiks Saeima
Un vel tēme premjer viet!
Petiekoš viņ baidejušes,
Pēdjes laiks šo sajemt ciet!

Ceturtdien es trāpas Dome –
Vīrišķ svešād skrej pa ēk!
Va ta tiešām zemstrīc sākas?
Iekš nāk NATO karaspēk?

Āzdomīg tie sveše skatas,
Jalaižas bus majas fiks!
Dzierde – pat aiz kājam krates?!
Es bi āzmirs uzvikt biks!

Mudig samet kājs pa plečim,
Nosvīds āzmetas aiz stūr!
Runaj, ja te neatrades,
Sankcij – jāizsmē! bus jūr?!

Neredze jo vis, ko baude
(Tā man jastāv bi uz vakt),
Dzierde gan – uz Puz bi drāzuš
Meklet kompromat pa nakt.

Izdzin zivs no ezer krasta,
Pārķemme a utķem mež,
Gaisotne tik neparasta
Kokos sakapuš bi ež!

Repš aiz priekim atgūv valod,
Bet tā run, ka parast, greiz,
Trauks uz Kosmos eiforija,
Varbut precses vel kadreiz?!

Štrunts i Libān, pat Bin-Ladens!
Va ta tie maz ienaidniek?
Ventspils mēram bums kad piešus,
Taises feijerverks aiz priek!

Taču ventiņ mīl sav pilset,
Lepojas un aizstav mēr!
Šitād priekšvēlēšan kampan
Šauj pār strip un nejūt mēr!

JAUTRĪTE

GRŪTA IZVĒLE

Visas partijas labas,
Visas apvārdot prot.
Taču balss tev ir viena.
Kurai gribi to dot?

Jaunais laiks ir kā salmiņš,
Kuram sliēcēji tic.
Bet vai paglābs šis salmiņš,
Tas ir jautājums cits.

Brašiem Tēvzemes vīriem
Piemīt aktiera gars.
Ak, šis Tabūna pauzes,
Dobelmuldoņas farss!

Zaļie zemnieki prāto
Talkā Lembergu saukt.
Pilna Ventspils ar govīm,
Tāds nav jāmāca slaukt.

Var par melnsvārčiem balsot,
Turēt vārdu tie prot
(Kad pa mobilo izlemts,
Cik un kam vajag dot).

Bet, ja pēkšņi tu kļūsi
Tautas partijas draugs,
Šķēle apmiļos tevi
(Un par kretīnu sauks).

V. ARTAVS

A. Mukāns

IV daļa

TREŠĀ LASĪJUMA BIEDS

Būtiskākie likumprojekta grozījumi tik
pieprasīti tieši trešajā lasījumā.

SASTRĒGUMDIENAS LIKUMS

Visi steidzamie likumprojekti jāpieņem
vienā un tajā pašā sēdē.

AUGSTĀKO PATIESĪBU MĪTS

Visas definīcijas, kuras nav iespējams definēt
nepareizi, tomēr izrādīsies aplamas.

DEKŠĀ STAIPIŠANA

Visgarākās debātes notiek
par visniecīgākajām summām.

TERORISMA ŠAUŠĻU NEITRALIZĀCIJA

Ja ārkārtīgi lielus izdevumus sadala pietiekami
sīkās daļās, tad katrā atsevišķā gadījumā
rengēdājiem nebūs attaisnojoša iemesla
draudēšanai ar mēslu dakšām.

BARONA MINHAUZENA ŠPĀSE

Viņš melo, bet viņu neatmasko, jo pārējie
nemaz neklausās un šķirsta *Privāto Dzīvi*.

ADMIRĀĻU DŽEKPOTS

Tiklīdz Saeima sāk diskutēt par azartspēļu
ierobežošanu, tūdaļ caurspīdīga kļūst spēļu
biznesa dižadmirāļu interešu lobēšana.

NEVAINĪBAS PREZUMPCIJA

Ja 100 gudras galvas būs kļūdušas, vainīgais
nebūs neviens.

SENSIBLAIS KAIFS

Kļūdities ir cilvēcīgi, bet sajūta ir dievišķīga.

LIKUMPROJEKTU VIRZĪBA

Saeimā nekad nekas nepazūd.
Vienīgi iestrēgst.

MISKASTES PIEVILCĪBA

Ja likumprojekts iegulst komisijā pietiekami ilgi,
tas ilgojas nokļūt miskastē.

Artura Bloha atklātos Mērfija likumus
lokalizējis SAULVEDIS TŪDALIŅŠ
Lapu ilustrējis R. Cinkuss

Dadža 9^a l m a ai z kulises

(Turpinājums no 14. numura)

3. PEKSTIŅU VIRTUVE

Žurnāls DADZIS iznācā uz 16 lappusēm divas reizes mēnesī krāsu tehnikā. Pirmo vāku rotāja karikatūra par aktuālu pašmāju nebūšanu, otais – šaržēja svarīgāku starptautisku notikumu, kas padomju varai nepatika. Žurnāla iekšpusē – iesmiem jautru un mazāk jautru rakstiņu, tikai daudzi melnbalti un krāsaini karikatūru, kā arī ilustrāciju. DADŽA pirmā numura metiens 0 000, bet 80. gadu beigās tirāža jau regulāri pārsniedza 125 000 eksemplāru robežas.

Ats numurs mums nāca laukā pēc saspringta darba, un kolektīvs jutās kā vista, kurai uzspiesas paaugstinātas dēšanas saistības. Jo ar jokiem – tā kā ar lietiem mākoņiem – te tie ir, te to nav. Rotams, uz redakciju katru dienu pastnieks nesā vēstules un zvaniņa lasītāji, taču bieži vien līdzību birums atgādināja neattīrītus graudus. Ēc pelavu atšķirības guvums izrādījās neliels. Kāds pusducis sīku, kritisku faktiņu un ārīsi nopietnāku nebūšanu atstāstu, kuru saturs ievērsa uzmanību. Sīkie faktiņi pēc nelielas ārbaudes uzreiz tika ielānoti kārtējā numura raketā un parādījās sadaļās *Mīlo Dadzīt, Ja rakstu, neticētu, ka...*, *Joka pēc, Sīkumi* un citās. Ielākojami kritiskajiem materiāliem tika atstāta atsevišķa vieta, jo fakti patiesīgumu vajadzēja pārbaudīt.

Amēr literārie līdzstrādnieki izklīda pa visu Latviju, atbildīgais sekretārs, galvu sakēris, sāka ētīt galvenā mākslinieka sagatavoto maketu. Ar bildēm viņam uztraukties nevajadzēja. Par im atbildēja galvenais mākslinieks Edvards usmanis, un šajā laukā nekādi sarežģījumi neidās, jo kvalificētu zīmētāju DADZIM netrūka. Ātad arī izvēle plaša. Ja aplisla Melgailis, jokus esamā sērijām varēja dot Gunārs Bērziņš. Ja kāda liksta piemeklēja Bērziņu, atlika tikai iezvanīt Zaķim. Ja neatradās Zaķis, allaž ciņai atavi stāvēja Bišofs, Mežavilks un Breikšs, bet zervē vienmēr gaidīja Dreslera zīmējumi ar antiņiem.

Ar literatūru klājās grūtāk. Faktiski jau tās ne-ūka. Atbildīgais sekretārs izņēma no mapes un lāja jau vairākkārt pārrakstītus gabalus, taču drūmis lika tos atpakaļ. Par švakiem likās. Tie bākie jau negulejo, uzreiz tika nodrukāti. Ad sākās rakstošo iestāžu apstaigāšana un ozvanīšana. Galvenais redaktors Rūmnieks sbiezāk gāja uz Rakstnieku savienību. Tur ņam kā kādreizējam sekretāram izrādīja lielu

pretimnākšanu. Uz viņa SOS signāliem parasti atsaucās Žanis Grīva, Bruno Šaulītis, Cecilija Dinere, Valdis Lukss. Dažreiz arī Mirdza Ķempe un pat stipri sačabējušais, tomēr legendārais Olivereto (Sudrabkalns). Arī Rūmnieks pats pa reizei sacerēja kādu dzejoli un parakstīja ar pseidonīmu F. Strautnieks. Tas gan notika ļoti reti. Toties viņš veiksmīgi ietekmēja savu dzīvesbiedri Laimu, un rezultātā diezgan regulāri žurnālā parādījās aktuālas un interesantas Dr. Kripatiņas humoreskas.

I. Palkovs, pārtapis uz brīdi I. Pakalnā un uzrakstījis kādu asu feletonu, ņēma telefona klausuli un zvaniņa uz savu bijušo ciņu arēnu – *Padomju Jaunatni*. Tad uz DADŽI sūtīja materiālus *Asās Slotas* aktivisti O. Mačs, J. Robežnieks, J. Brežģis, K. Reimanis, Ē. Lejietis.

Sarosījās arī atbildīgais sekretārs H. Rukšāns. Daži zvani, un redakcijā ar biežām manuskripta pakām padusēs ieradās viņa glābējkomandas viri: Haralds Priedītis, Jānis Nātre un Eduards Salenieks, tas pats, kurš slēpās aiz pseidonīma Enads.

Padzirdējās, ka trūkstot materiālu, priecīgs kļuva Harijs Heislers – nu gadījās pamatots iemesls aizņemties kādu rublīti no atbildīgā sekretāra Rukšāna. – *Mani autori sāk rakstīt tikai tad, ja piesolos viņiem uzlikt*, – Harijs skaidroja. Kā aizņēmumu Heislers izmantoja, nav zināms, taču pēc pāris dienām dzejoli plūda straumēm – gan no V. Artava un L. Kamaras, gan no K. Feldmaņa, V. Skudras, A. Auziņa, V. Grenkova, Z. Purva, Z. Strauta un daudziem citiem.

Humoreskas un feletonus, ko no rakstītājiem saņēma DADZIS, bieži vien vajadzēja rediģēt jeb, citiem vārdiem sakot, labot. Pareizākais ceļš,

V. Zakis

protams, zināms katram redakcijas darbiniekam: jāizsauc autors, jānorāda trūkumi, jāiesaka, kā tos izlabot, un jāatdod raksts pārstrādāšanai. Taču tāds variants ne vienmēr ir izpildāms. Tehniskais redaktors nervozē, salicēji zvana. Cits nekas neatlika, kā vajadzīgo materiālu labot pašiem.

Galvenais materiālu slīpētājs redakcijā bija Igors Palkovs. Šo darbu viņš veica ātri un nevainojami profesionāli. Palīdzēja labās valodas zināšanas un teicamā stila izjūta. Bieži vien viņš rīkojās kā iekarsis ķirurgs. Izķīdāja rakstiņus tā, ka autori tos nemaz nevarēja pazīt. Vairākums rakstītāju ieraudzīja savu labojumu izraibināto gara lolojumu un gāja pie redaktora strīdēties, taču Palkovs savus labojumus atcēla reti. Viņš gandrīz vienmēr pārliecinoši pierādīja, kāpēc labāk jāraksta tā un nevis citādi. Grigulis, Grīva, Zigmonte – ievērojami rakstnieki! Kas par to? Ja šie pazīstamie meistari redzētu savus oriģinālus pēc Igora tā sauktās *uzlabošanas*, viņi droši vien neticētu savām acīm. Par laimi, dzīvie klasiķi diez ko nesevoja savām publikācijām DADŽI, bet kopotajiem rakstiem iesniedza oriģinālu kopijas. Tāpēc daudzu skandālu vienkārši nebija.

(Turpinājums sekos)

Dobeles rajona

5. Grāmatu svētki notiks

11. augustā – Tērvetē.

Jelgavas rajona

5. Grāmatu svētki notiks

18. augustā – Jaunsvirlaukas pagasta Staļģenē, IAC Līdumi.

TEĀTRA PASTĀSTI

LUDMILA ŠPILBERGA

Pēc kara aktieriem bieži bija jāuzstājas arī tātācijas koncertos. Kādā vidusskolā Ludmila Špilberga skaita klasisko Rūtas Skujiņas dzejoli:

No ziemeļiem tāliem, no tundrām,

No dienvidiem, saule kur smej,

Pār kalniem, caur ieļejām mundrām...

Te pēkšņi aizmirst pēdējo rindu, pauze, bērniņi korī saka viņai priekšā: – *Uz Maskavilcieņi skrej.* – Špilberga bija ļoti samulsusi un nobijusies, ka tikai viņu neaicina uz čeku par ti paviŗu uzstāšanos.

JĀNIS OSIS

1944. gada augusta beigās. Slavenā aktieris Jānis Osis dzimis 1909. gadā, Dārza ielā 32, stiepā līdz Kārļa Miesnieka mājai. Plūmju, ābolu un ķiršu koki ieskāva lapeni un verandu. Ko darīt šajā vakarā ēdām kūkas kopā ar mājestēvu, Antu Klints, Ludmilu Špilbergu un manu māmiņu. Dzerām tradicionālo cigoriņu kafiju. Daļa labi aktieru – Kārlis Lagzdīns, Osvalds Uršteins un viņa kundze Hilda Prince – jau aizbraukuši pār okeānam.

Ludmila Špilberga ar viņai raksturīgo sprēģāšanu teica:

– *Es palikšu. Man jau ir 60 gadi. Nez vai nu vaņķas mani vairs izvaros.*

Anta: – *Ja nav Latvijas, nebūs arī teātra. Kāda maza saujiņa jau, protams, strādās. Bet tas nebūs vairs mūsu Nacionālais teātris.*

Te pārdomās pavisam negaidīti iejaucā namatēvs: – *Tik bagātu augļu ražu kā šovasar ilgi neesmu matījis. Plūmes, stikenes, ķirši, pavinogas. Kur tad vēl gurķi un tomāti! Lai es te atstātu krievam? Ne-mūz-žam!* – Un pats smējās par savu asprātību.

Trīsdesmito gadu vidū Osis pēkšņi nolēma būt arī režisors. Kārļa Zariņa lugas *Negudrēģertrūde* mēģinājumā Špilberga nemitīgi nerīzozē un prasa Osim, kāds ir attiecīgā skata galvenais uzdevums. Osis nemāk analizēt (jo visu veic intuitīvi) un noplāta rokas.

Špilberga: – *Kas tu esi par režisoru, ja nevari izskaidrot, kāpēc man ir jāklīdz?*

Osis: – *Cik tev maksā algu?*

Špilberga (mazliet apmulst): – *Simt astoņdesmit latu bez piemaksām.*

Osis: – *Nu tad turi muti ciet. Par tādu naudu aktrisei jāzina, ko darīt uz skatuves.*

Atmiņās dalījies GUNNARS TREIMANIS

PERSONĪBAS, PERSONAS UN ATMIŅU STĀSTI

KO AIZMIRSĀM DZELZS PRIEKŠKARA VIŅĀ PUSĒ

KLUPŠANAS AKMENS

Ja viņš būtu mūsu vidū, rakstniekam Miervaldim Birzem apritētu jau 86. gadskārta. Atceros kādu atgadījumu no šā rakstnieka trauksmainās dzīves.

Tas notika padomijas laikā, kad Miervaldis Birze atradās savas slavas zenītā. Fašistu upuris, kas pabijis Buhenaldes nāves noietnē. Pārvietošanas laikā izbēdzis. Pēc tam kļuvis par rakstnieku, kuram 1967. gadā piešķirts LPSR Nopelniem bagātā kultūras darbinieka goda nosaukums.

Tomēr ceļā viņam pagadījās akmens, pret kuru vajadzēja paklupt. Kad Miervaldis Birze to stāstīja, es viesojos viņa ģimenes mājā Cēsīs. Sēdējām ērtajā viesistabā un palaikam iemalkojām ko stiprāku.

Toreiz bijis aizbraucis uz Ēģipti. Tā sagadījies, ka sievu atstājis mājās. Tāpēc gribējis viņai atvest kādu iespaidīgu dāvanu. Ar sīkumiem nebija vērts krāmēties. Kad atvēris naudas maku, izrādījies gandrīz tukšinieks. Žēl, ka par dāvanu nebija iedomājies agrāk. Bet, pag... viņam taču piederējis dārgs fotoaparāts! Domāts – darīts. Atradis pircēju un dārgo mantu *uzsitis gaisā*. Protams, pēc tam nopircis noskatīto dārglietu.

Pēc atgriešanās mājās viņš uzaicināts uz Valsts Drošības komiteju. Ierēdnis bijis pati laipnība. Sīki iztaujājis par aizvadīto ceļojumu, tad atvēris rakstāmgalda atvilktni un no turienes izņēmis rakstniekam kādreiz piederējušo fotoaparātu. M. Birzem bijusi mute vaļā: kā gan aparāts no Ēģiptes varējis atceļot uz Latviju? Kam tad galu galā šo mantu pārdevis?

– *Tas taču ir jūsu fotoaparāts?* – čekists, nepaceļot balsi, pajautājis. Rakstnieks piekritoši palocījis galvu.

Redz, kā!.. Pat viņu izsekojuši. Un kur? Tālajā Ēģiptē.

Sekas bijušas tādas, ka rakstnieks Miervaldis Birze uz ārzemēm netika laists vairākus gadus.

Stāstu noklausījies E. JĒPĪTIS

STEIDZAMI...

Vents Kainaizis tagadējos brīvvalsts laikos ir pazīstams kinokritiķis, bet padomijas laikā bija žurnālists avīzē *Cīņa*. Reiz viņš izmisis aptvēris, ka māja tukša, ēdiēna ne kripatiņas un naudas arī ne kapeikas.

Radās aša doma – steidzami jānodod sakrājušies tukšā stikla tara. Bet kā aizstiept? Atkal aša doma – jāizsauc taksometrs.

Veiksmīgā kārtā viņam izdevās sarunāt taksi un aizvest visas pudēles, tikai viena nelaime – pašam atkal ne kapeikas...

P.S. Jādomā, ka šodien ar tādu tukšās taras laudzumu pietiktu, tikai lai iesēstos taksometrā...

IZVĒLE

Tā kā 1960. gada rudenī Padomju Latvijā bija paredzēta brālīgās Baltkrievijas kultūras un mākslas dekāde, tolaik jauno žurnālistu Ventu Kainaizi jau laikus aizsūtīja komandējumā uz Minsku – iepazīties ar baltkrievu rakstniekiem, atvest pa kādam stāstam un dzejoļim tulkošanai un publicēšanai dekādes laikā.

Kad septembrī tuvi tālie ciemiņi ieradās, Ventam Kainaizim, kaut cik viņus jau iepazīnušam, uzdeva rakstīt reportāžas par dekādes norisi. Viņš kopā ar baltkrieviem apbraukāja republikas pilsētas. Pirms pusdienošanas Cēsīs dzejnieks Pimēns Pančēnka (tolaik rakstīja krieviskajā variantā – Pančenko), neaizejot līdz ēdamzālei, apstājās pie bufetes un pieturēja pavadoni pie piedurknes:

– *O, cik te daudz pudeļu!*

Kainaizis saprata, ka dārgais republikas viesis, Tautas dzejnieks Pimēns Pančēnka vēlas, lai viņam palīdz orientēties plauktos redzamajā, un sāka skaidrot:

– *Tajā apaļajā traukā ir sausais vīns no Bulgārijas. Blakus divās pudelēs – arī sausie, no Moldāvijas, tālāk Muskats un Kagors.*

Vīnu izvēle (arī no Ungārijas, Gruzijas, Uzbekijas) bija krietni plaša. Kristālsnabis un *Moskovskaja osobaja komentārus* neprasiņa, bet *Allažu ķīmeli* ciemiņa uzmanību tika pievērsta:

– *Tāds salds, tomēr nogaršojiet. Tā ir mūsu, latviešu, marka.*

Cēsu restorāna bufete patiešām bija bagātīga, plaukts virs plaukta. Tika gan runāts, gan rādīts, gan skaidrots. Pimēns Pančēnka, to visu pacietīgi noklausījies, teica:

– *Jā, labi. Un alu arī.*

Kopš tā laika reizēs, kad Ventam Kainaizim piedāvāja ko izvēlēties, viņš atcerējās Pimēnu un teica:

– *Jā, labi. Un alu arī.*

P.S. Kad pēdējo reizi esat dzēruši Allažu ķimeli?

KURŠ KURAM AIZRĀDA?

Kādā literārā izbraukumā ar Valsts izdevniecības darbiniekiem Viktoram Līvzemniekam, autobusā kāpjot, misējas un paslid kāja. Politiski vadošs darbinieks tūlīt visgudri nosecina:

– *Bet viņš tak nav skaidrā!*

Uz to Viktors Līvzemnieks vīzdegūnīgi atcērt:

– *Skaidrība vēl nenozīmē gudrību!*

Pašcienā aizskartais priekšnieks nerimstas:

– *Bet pie galdā viņš tak dzēra!*

Viktors nav uz mutē kritis:

– *Dzērumu var izgulēt, bet stulbumu nekad!*

Literāri fiksējis ZEMNIEKU LĪVS

RAKSTNIEKS ARĪ IR CILVĒKS

Dzejnieks Andris Ritmanis dzīvo ASV sacerējis vārdus dziesmai *Manai tautai* (*F Dievs!*), kas Atmodas laikā levas Akur. izpildījumā kļuva tikpat populāra kā h Padomju laikā kā tūrists ar visu ģimeni Ritu atbrauca uz Latviju. Krievu muitnieki dēla atrada ieroci.

– *Jūs esat traki. Vedat līdz aukstos ieroč.*

– *Tas bija skaists papīra nazis. Žēl, konfiscēja.*

Teātra kritiķis un esejists Gunnars Treimr zina no galvas visu kalendāru, kad kuram v diena. Ausekļa dienā viņš nejauši satiek te rakstnieku un režisoru Kārli Pamši.

– *Nāc man līdz pie gleznotāja Aus Baušķenieka,* – Pamše aicina.

– *Neērti iet, es viņu nepazīstu.*

– *Tu būsi mans draugs igauņu režisors,* nesaprot latviski. *Vairāk klusē vai arī runā lau krievu valodā.*

Savu lomu Treimanis nospēlē liel Promejot Pamše atklāj namatēvam noslēpu Baušķenieks smejas.

– *Es to sapratu jau pašā sākumā. Dzirdēju, viņš tev skaidrā latviešu valodā prasīja, kur t tualete.*

Pie dzejnieka Gunāra Selgas atnāk ciem draugi. Satiek meitu, kura vēl ir maza t neskaidri izrunā vārdus.

– *Vai tētis mājās?*

– *Tētis aizgāja pēc maukas.*

Ciemiņi saskatās – dullais nojūdies, kāp bērnam jāstāsta tādas lietas! Pēc brīža mājstēs atnāk ar malkas klēpi.

Dzejnieks Māris Melgalvs aizbraucis ciemo pie skolasbiedra, ar kuru ilgi nav ticies. Viesi: paņēmis līdz pudeli. Otru trauku galdā uzliel namatēvs. Vakarā, kad jāiet gulēt, Melgalvs: tik aplam saskurbis, ka iekrīt tahtā ar visām drēbēm un korpēm.

Nākamā dienā ciemiņš dodas prom, bet vakarā saimnieka četrus gadus vecais puisēns nevēlas izgērbties:

– *Es gribu tāpat kā onkulis gulēt ar visām drēbēm un korpēm.*

– *Varbūt gribēsi vēl arī par dzejnieku kļūt?* – tētis bargi vaicā, raisīdams nost siksnu.

Literāri fiksējis A. AUZIŅŠ

D. Melnis

PATIESIE STĀSTIŅI

KĀ PUTU PĒTERIS UZ KIPRU PEĻŅĀ BRAUCA

Ļoti aktuāla un moderna lieta ir šī uz ārzemēm braukšana un naudas pelnīšana. Mans kaimiņš Puta, labskanības labad sauksim viņu par Putu Pēteri, arī sadomāja vienā jaukā dienā mest visu šo malas un braukt uz ārzemēm peļņā. Savos stonpadsmit gados, tā viņam šķita, bija jau gāja skolas solā džinas deldējis. Burziņi un Rīgas iaktisdzīve arī apnikuši. Rakstīt, lasīt prata, dažas rāzes angļiski no kinofilmām bija iemācījies. Ārdu sakot, gatavs fiziskam, mazkvalificētam darbam Eiropas Savienības ietvaros. Uz kuru no eiputrijas valstīm lai brauc? Šāds jautājums Pēterī ilgi nemocija. Protams, tādu, kur pēc iespējas nazāk jāstrādā un kur ir arī izklaides iespējas! Šāda vieta atradās Kīprā, kādā kūrortpilsētā pie jūras. Diskotēkas līdz ritam, situētas jaunas meitenes, zemūdens prieki, niršana... Strādāt var arī viesmīli. Cik maksās? Gan jau vairāk nekā šeit. Ietiks gan dzīvei, gan izpriecām.

LABI NORŪDZIS VĪRIETIS

Pastāstīšu gauži neticamu stāstu, bet, kā mēdz būt, labākie meli ir patiesība. Latvija ir tik maza, ka pieklājības nolūkā mainīti galveno varoņu vārdi un arī vieta atstāta noslēpumā.

Sieviešu žurnāli ir pilni ar dažādām pamācībām nelietojiet pārtikā miltu ēdienus, izvairieties no vēlām vakariņām, nedzeriet alu... Uz manu raudzeni Tatjanu visi šie spriedelējumi neatstāja nekādu iespaidu. Viņa dzīvoja pēc principa – laba cilvēka jābūt daudz, un pēc tāda paša principa vēlējās arī savus vīriešus. Jo lielāks, jo labāks, jo viņas pašas vārdiem runājot: *Man patik labi norūduši vīrieši.*

Sākotnēji izvēlētie eksemplāri nebija gana oraudzēti, bet viņas gatavoto karbonāžu iespaidā ātri apvēlās. Diemžēl trīs no viņas vīriem, ātri ārgatavojušies, ņēma vāgu. Nesen tika iegādāts ieturtais. Tikko nabags ticis pār sliekšnim, viņa, ādīgi sīedama priekšautu, jau metas pretim: *Mans morītis ir izbadējies, man ir garšīgas cūkas ribiņas, tūlīt uzsildīšu...* Un tā katru dienu. Ja eviete reizi par visām reizēm iegaumējusi, ka mīlestība iet caur vēderu, tad nekādas atrunas nelīdzēs. Ed vai mirsti! Par laimi, pagaidām visi vēl dzīvi, turklāt nesēn gadijās kas tāds...

Vīrs dabūja jaunu darbu un kopā ar sievu un bērniem devās piknikā. Tatjana bija savā elementā – vilka no somas dažādus gardumus un aizmirs piebilst, ka paēst vajag kārtīgi. Skat, šis viņas morītis labi norūdzis! Bija paredzētas arī dažādas izklaides. Šautriņu mešana beidzās bez starpgadījumiem, bet tai sekoja braukšana ar personiskajā bagijā. Tā bija tāda neliela standarta mašīnīte – kartinga un kaut kāda lielā spēkrata krustojums bez logiem un

Domāts darīts! Pēterītis pako somu, bet... kur ceļa naudu ņemt? Pašam nav, mammai arī. Viena dēlu audzinot, tik tikko no algas līdz algai iztika. Pēterītis ir attapīgs – bankā! Naudu jau parasti ņem bankā, vai ne? Mammai laba sirds. Aizņēms, un tā nu vienīgais dēls – cerība un sirds siltums – sēdās lidmašīnā un aizlidoja uz zemi, kur rozēs mūžam zied un nenovist...

Gāja dienas, nedēļas mēneši. Pienāca laiks Pēterītim dzimtenē atgriezties. Māmiņa laimīga un lepna par savu atvasi – izremontējušo dzīvokli, mēbeles sapirkusi, sēž uz jaunā krēsla un skaita minūtes, kad durvis atvērsies un mīļotais dēls pa tām ievēlsies ar naudas maisu pār plecu. Tad varēs jaunu vannu iegādāties, arī virtuvi izremontēt. Varbūt Pēterītis skolu pabeigs, augstskolā iestāsies... Mamma sapņo un sapņo, kamēr atveras durvis un Pēterītis atkal ir mājās. Kāds prieks, kāda laime! Tikai kur tad lielais naudas maiss? Nav? Nu nekas, gan jau viss vēl priekšā, arī tepat tēvzemē var darbu atrast un naudiņu sapelnīt.

Varētu, jā varētu... atkal uz Leiputriju aizlaist, tikai viens bet – kur naudu ņemt. Mammai bankā vēl aizvien parāds. Tā Pēterītis vada savas dienas, pie televizora gultā gulēdams un sapņodams par to, cik labi būtu, ja pašam sava bankā piederētu. Mamma viņam pasaku grāmatu uzdāvināja – par Buratino, kurā rakstīts, ka muļķi agrāk vai vēlāk savā dzimtenē muļķu zemē nokļūst, bet nez vai lasīs, neies taču pārpulēties.

KAIMIŅIENE PATRĪCIJA Olainē

durvīm. Šefa lepnums un acuraugs. Nepiedalīties nozīmēja kļūt par izstumto un sākt gaidīt pārbaudes termiņa beigas. Tā nu vīrs, daudz neprātodams par pusgadu, ko pavadījis Tatjanas maizē, rausās spēkratā iekšā. Sākumā kolēģi notiekošo uztvēra ar ziņkārīgu smaidu, pēc tam draudzīgi pasmējās, ka stūri iespējams kustināt tikai ar domu palīdzību, bet, kad lielformāta vīrs sāka aizdomīgi elst un pūst, atklājās, ka smiekliem nav pamata. Brango vīru no mašīnas vairs nevarēja dabūt laukā. Stumšana, vilkšana, grūšana... Viss beidzās ar fiasko. Vienīgais, par ko brīnījās mehāniķis – izzāģējot labi ierūgušo vīrieti, kā viņam vispār izdevies ielocīties mašīnā. Kopš tās dienas esmu ievērojusi, ka Tatjana sākusī interesēties par veselīgu pārtiku.

M. ROZE Rīgas rajonā

JA DĀMA AICINA...

Pirms pāris gadiem, kad mana jaunākā meita vēl bija pusaudze, gāju uz Lāčplēša ielu, lai pēc deju kolektīva mēģinājuma viņu pavadītu uz mājām. Čaka ielā mani uzrunāja kāda jauna dāma ar uzkrītoši nogrimētu seju: *Maļčik, iģi sjuda...* (Zēn, nāc šurp). Patīkami jau bija, ka mani nosauca par zēnu. Pusmūžā to reti gadās dzirdēt. Tomēr es noraidoši papurināju galvu.

Nākot mājās, dāma stāvēja tajā pašā vietā. Es meitai norādīju uz jauno sievieti un pastāstīju, kas iepriekš bija atgadījies.

Tikai nestāsti mammai. Viņa iedomāsies nezin ko! meita mani gudri pamācīja.

Lūk, kā auga ista ģimenes pavarda sargātāja.

Neko neesmu izdomājis, jo stāsta galvenā persona biju es pats.

E. ZIEMELIS

BIKSĪTES TEDIJAM

Ir cilvēki, kuriem patik stāstīt anekdotes, cilvēki, kuriem patik tās klausīties, bet kā jūstos, ja pats kļūtu par anekdotes personāžu? Tieši tā gadījās man. Ikdienīšā darba situācijā Pēc dzimšanas dienas ballītes, kad galdi tie atbrīvoti tortēm un dzērieniem, darba biedrē aizmirs uz mana rakstāmgalda polietilēnmaisiņu. Darba diena beidzās. Zinādams, ka viņa dzīvo netālu, nolēmu to ievest un atdc Līdzko nometu paciņu uz aizmugures sēdekli, piezvanīja sieva un sacīja, lai pa ceļam izņem dēlu no bērnu dārza. Tā visi labie nodomi un a paciņa piemirsās.

Pēc nedēļas sieva mani sagaidīja, vienā roturot dēla miksto rotaļlietu, bet otrā sievietē apakšbikses. Mežģiņu! Jāteic, simpātiskas. Air būtu sirdij tikama, ja vien dzīvesbiedre neaurot sātaniskā falsetā un nedraudētu sakrāvi: čemodānus. zrādījās, biksītes viņa atradu uzmauktas dēla mikstajai rotaļlietai, bet dēl tajā, kur tādas ņēmis, atbildējis, ka pie tēl mašīnā. Pārpratumu izdevās nogludināt, tik pateicoties tam, ka mana darbabiedrē izrādījā blondīne, bet sieva skaidri zināja, ka tādas m nepatīk. Savāda lieta tomēr ir sieviešu loģika...

GUNTIS K. Rīgā

10. TRAMVAJS

Vienā no DADŽA numuriem lasīju dažādu atgadījumu transportā. Arī man Rīgā 10. tramvajā 1. aprīlī gadījās nostrādāt kādu joku. Tolai bijām studenti praktikanti, tāpēc nācās taup katru kapeiku. Bieži pirms algas un stipendijas centāties braukt bez biļetes, stāvējām pie durvīm un līdzko ieraudzījām pieturā kontrollecām laukā. Tāpat notika arī toreiz: iekārtojotuvāk durvīm, bet aizmugurē ieraudzīju sēžam ļoti skaistu meiteni. Sāku šai koķeti smaidīt. Meitene, apvainojusies par tādu nekaunību, raidīja man niknus skatienus, sak, kā var atļauties šitā blenzt. Pēkšņi pie pašas auss dzirdu: *Jūs biļetīti, lūdzu!* Es aiz šausmām un pārsteigumu nosvīdu, bet tad saņēmos un teicu: *Redzat, mēs ar sieviņu sastrīdējāmies. Rau, kur viņa sēž, biļetes ir pie viņas.* Meitene, protams, neko nesaprata un veltīja man vēl niknāku skatienu. Kontrolieris mīļi pasmaidīja un teica: *Sapratu, sapratu.* Jutu, ka tuvojas Arkādijas parks un pieturvārēšu izlek, tāpēc nospriedu, ka kontrolieri drusku jāaizkavē: *Jūs esat vīrs ar pieredzi, es sacīju, kā lai salabst? Nu, jaunais cilvēks, mācē apprecēties, bet man padoms jādod, kā salabst?* zbrīnījās kontrolieris. *Aizved viņu kaut kur, uz kino vai citur. Strīds aizmirsīsies...* Paldies! es izsauca un lecu laukā, it kā pēc kino biļetēm. Nez kādas kļuva meitenei tās skaistās acis, ka kontrolieris vaicāja: *Un kur ir jūsu vīra biļetīte?*

PĪCS no Česin

24. un 25. lpp. J. Kārklīņa ilustrācijas

Gūtenmorgens un vienaldzība

Reiz Gūtenmorgens un Kalniņš sēdēja ozola pavēnī uz soliņa un dzēra alu.

Pagājušo nakti atkal sapnī redzēju Raini, nervozi ierunājās Gūtenmorgens.

Nu, un ko šis? Ieinteresējās Kalniņš.

Nevaru atcerēties... Pienāca man klāt un kaut ko teica. Es pat it kā zinu ko, bet neparko nevaru atcerēties... Uz mēles ir, bet laukā nenāk. Zini, kā tas ir? Gūtenmorgens cieši paskatījās uz draugu.

Zinu. Man arī tā dažreiz gadās... nu, zinu, ka ir iekšā, bet ārā nevar dabūt. Sīt vai nost... Baigi!

Jā, baigi stulbā sajūta!

Tu neuztraucies. Varbūt viņš vēlreiz atnāks...

Kalniņš mierināja draugu.

Varbūt atnāks, varbūt neatnāks... Tas taču tikai sapnis. Kāda nozīme, ko viņš tur teica! Tas taču ir gluži vienalga!

Skaidrs, ka vienalga. Sapnis paliek sapnis, nedroši piekrita Kalniņš.

Vispār mēs te uztraucamies ne par ko! Gūtenmorgens dusmīgi paskatījās uz Kalniņu.

Es neuztraucos... Kalniņš centās klusi iebilst.

Es arī neuztraucos! Kurš te uztraucas!? Man vispār viss vienalga! Pilnīgi! Gūtenmorgens runāja tik skaļi, ka no ozola nokrita pāris zīles, bet daži no parka baložiem neizturēja un aizlaidās uz citu, klusāku vietu.

Kalniņš bažīgi pašķielēja uz draugu un noklusēja, bet Gūtenmorgens strauji piešāva alus pudeli pie lūpām un vienā mirkli to izdzēra sausu. Tad pakāpa nākamo, nu jau pēdējo, un arī to iztukšoja tikpat ātri. Gūtenmorgens mazliet atslāba. Kādu brīdi abi sēdēja un klusēja.

Vienalga... pie sevis nomurmināja Gūtenmorgens. Man, piemēram, dēls ir neseimīgs matemātikā, bet tu domā, ka es uztraucos? Nē, man ir vienalga. Varbūt no viņa dakteris iznāks... Vai arī kultūrā kaut ko darīs. Vispār, katram pašam savs ceļš ejams, es tā domāju. Nevajag traucēt... Vai, teiksim, man viens kaimiņš, vecs onkulītis, pavisam viens dzīvo... Es nezinu, kāpēc bērni viņu neņem pie sevis, varbūt nemaz nav... nu, vienalga. Sieva mana, labiņā, viņam

šad tad kaut ko atnes no veikala, pie viena... Es nesaku, ka tas ir slikti, bet, ja tā padomā, cik tādu onkulišu un tantiņu ir pasaulē. Priekš tam taču ir dienesti visādi, vai ne? Varbūt viņam liktenis tāds... vai karma, piemēram. Saproti? Kalniņš piekritoši pamāja ar galvu, un Gūtenmorgens varēja turpināt. Varbūt viņš iepriekšējā dzīvē kaut ko ne tā izdarīja un tāpēc tagad vecumdienās vienam jāpaliek. Tur nekā nevar darīt. No malas iejaukties nav diez ko labi. Pašam sava karma jāizpērk. Lūk, tā!.. Oi! Zile gandrīz pa galvu trāpīja! Lūk, tas ir pierādījums... uzkrita, tāpat vajadzēja, karma man tāda. Un nevajag man palīdzēt, man vienam pašam ar to jātiek galā...

Paskat, re, kur Krūmiņš veselu kasti alus nes!

Kalniņš pārtrauca Gūtenmorgena monologu. Knapi var pastiept

Tiešām, Krūmiņš! Veselu kasti... Klau Gūtenmorgens iesita sev ar plaukstu pa pieri, vienreizīgi! Ieraudzīju Krūmiņu mokāties un pēkšņi atausa atmiņā. Zini, ko tas Rainis man sapnī teica? Es, pasaul's daļa, atbildīgs par visu! Tu saproti, uz ko tas norāda?

Uz ko tad? Jautāja pretī Kalniņš.

Uz to, ka mums jāiet palīgā Krūmiņam stiept to kasti! Mēs arī esam atbildīgi tāpat kā Rainis, kurš bija pasauls daļa! Skrienam! aicināja Gūtenmorgens un piecēlās kājās. Pēc dažiem mirkliem viņi Krūmiņu panāca

M. BĒRZIŅŠ

Z. Zaharāna ilustrācija

ZINĀTNES ATKLĀJUMI

Pēdējie zinātniskie pētījumi lopkopības jomā pierādījuši, ka gadsimtu garumā kultivētais uzskats, ka govīs dod pienu un gaļu, ir maldīgs. Izrādās, visu šo laiku viņām to vienkārši ir atņēmuši. Zinātnieki apņēmušies turpināt savus pētījumus arī putnkopības nozarē.

Arheoloģisko izrakumu laikā zinātnieki atraduši VI gs. darba rīkus. Par ko tas liecina? Par to, ka šajā reģionā bijusi attīstīta civilizācija – jau tajos, tālajos laikos darba rīkus noraka zemē, lai nebūtu jāstrādā.

Pēdējie pētījumi literatūrzinātnes jomā rāda, ka detektivstāsti kā literatūras žanrs visvairāk ietekmējis ķirurgus. Ne velti pirms katras operācijas viņi uzvelk masku, bet rokās cimdus. Pēdējie vajadzīgi, lai neatstātu pirkstu nospiedumus. Kam vajadzīga maska? Ārstu drošībai, lai atveseļojies pacients neatpazītu to, kura kontā nonākusi viņa iemaksātā nauda par operāciju.

NO BB BROKASTU MELNĀ HUMORA

LATVJU SAIKNES AR ĀFR

- Ledusskapis Zulus elektra
- Dažiem bērniem šķiet, ka viņu skapi zambijs.
- Kratišanas laikā policija atklāja senes alkohola tirdzniecības vietu.
- Man, lūdzu, kafiju ar trīs saharas karo
- Visizplatītākā slimība Ganā ir smaGa slimība.
- Pēc kārtīgas pasēdēšanas Sahbārā m pamatīgs tuksnesis.
- Pirmdienas rītos no Juzika mutes nāk piska svelme.
- Afrolatviāņi.
- Vecais saharāns.
- Kad vecvecvecvecmamma brauca uz riku viru lūkoties, viņa vietējos cienāja pupiņu sautējumu, ko burkāns bija par musī līdzī. Vietējie šim notikumam pa. du radīja jaunu valstiņu Burkina Fasc kuras nosaukums laika gaitā gan ir mā nijies.

TŪRISMA CEĻOJUMI

- 7 dienas ravējam džungļus kopā.
- Eksotiskā zivju barošanas tūre. Jūrā, vēt laikā, jums tiek pasniegti 7 veidu rosoli
- Izglītojoši patriotiskais pārgājiens lepa. dzimteni. Jezupa šķūnītis, Antona pagra Degustācija, dziesmu konkurss, ērta nogāde mājās.
- Mūsu viesnīcas bārā alu drikst attaisīt p pret galdā malu!
- 5 zvaigžņu viesnīca, kur 8 metrus garš zviedru galds sekos jums līdzī.
- Izklaide mūsu kūrortā: iešana grupā uz Stabu un Brīvības ielas krustojumu.
- Mēs bez maksas varam parādīt, kā izska tās aviobiļetes uz romantiskāko un burv gāko vietu Polijā. Par nelielu samaksu var apskatīt arī bukletu par to, kā izskatās lidmašīnas mašīnu nodalījumā.
- Tev nav laika doties ceļojumā? Tad neda to un nopērc aviobiļetes un viesnīcas re zervāciju ar 70 % atlaidi!
- Ģimeņu atrakcija stafetes peldējums pasaules lielākajā sangrijas traukā.
- Ceļojums ar kruīza Ugī jau no rīta viņš ir gatavs ceļam pilnīgā autopilotā doties uz veikalu Apūzes ielā.
- Lidojums virs Amazones ar reisu Piranja A

Z VĀRDIEM

. Melgailis

. Melgailis

KLEKSĪŠI

KĀ PA CELMIEM

Izraksti no dažādiem skolēnu sacerējumiem

- Lasot Knuta Hamsuna romānu *Bads*, pārliecinājos, cik ļoti mūsu spriešanas spējas atkarīgas no pārtikas daudzuma.
- Pēterim bija grūta dzīve. Sešu gadu vecumā nomira abi vecāki.
- Lāčplēsis par savu mīlo ir teicis:
*Viņa līdzēja tumsu vārīt,
Gaismas pili augšā celt.*
- Aiz Knuta Hamsuna varoņa noslēpies pats autors.
- Cilvēku var pārveidot, tikai nejausi ieslēdzot būrī.
- Rakstnieks parāda cilvēkus tādus, kādus tos var parādīt tikai literatūrā.
- Man patīk tādas grāmatas, kuras ātri var izlasīt.
- Manuprāt Veidenbaums varētu rakstīt arī šodien.
- O. Vācieša dzeja sakustina gan sirdi, gan prātu, gan citas ķermeņa daļas ar nepārtrauktu aicinājuma saucieniem.
- Reālā dzīve pārveidojas daudz skarbākās niansēs, kad to izliek uz papīra.
- Autora mērķis ir tikt līdz katarsei, jo tikai tā lasītāji viņa rakstīto sapratis.
- Galvenais varonis tikai staigā un domā, pateicoties tam, stāstā samīlzt problēmas.

Pierakstījusi A. KRAUZE

12. klases skolēnu prātulas pārspriedumā *Mūsdienu tehnoloģijas un cilvēku ikdiena*

- Ja mūsdienās māsaimniecēm nebūtu mikseris, tosteris, krāsns, ledusskapis, tad, man liekas, ka viņas vienkārši sajuktu prātā.
- Visu tehnoloģiju attīstības pamatā ir slinkums.
- Automašīnas ir neatņemama daudzu cilvēku sastāvdaļa, tāpat kā mobilais tālrunis.
- Manuprāt, televizors ir visnekaitīgākais no visām tehnoloģijām, jo pa televizoru rāda dažādus pamācošus raidījumus un, protams, arī vardarbību.
- Televizorus skatās arī mazi bērni, kuri nesaprot, ka tās ir tikai filmas, kuras nav uzfilmētas uz patiesiem dzīves faktiem.
- Tomēr, skatoties televizoru, cilvēki var gūt arī pozitīvas pazīmes.
- Kad vecāki man nopirka un pieslēdza internetu, es visu dienu sēdēju pie datora.
- Bet šīs tehnoloģijas, šīs laika ietaupīšanas ierīces bojā mūsu redzi, nervu šūnas un vēl daudz citas kaites.
- Nekad nebūs tā, ka cilvēka vietā visu darīs tehnoloģijas, jo ir dažādas lietas, kas cilvēkam pašam jādara – jādoma, jāmīl, jārunā utt.
- Tehnoloģijas ir pārņēmušas dzīvi pilnībā. Vai mēs spētu iziet no mājas bez mobilā telefona? Es domātu, ka nevarētu – mēs justos kā bez rokām.
- Es savā ikdienā saskaros vairākkārt ar mobilo tālruni.
- Telefons vairs nav paredzēts tikai zvanīšanai, bet tajā tiek ielikts viss, kas būtu vai nebūtu vajadzīgs.

Izrakstījusi L. VĪTIN

Dažas tēzes no 12. klases centralizētā darba *latviešu valodā un literatūrā*

- Ojāram Vācietim bija svarīgi dzirdēt dziesmas dzirdēspēju, jo dzirdēspēja piepildīja esamību ar visjaukāko saturu.
- Raiņa un Vācieša domu gājiens attiecībā uz dziesmu ir bijis ļoti līdzīgs.
- Dziesmai nav obligāti jāskan, tā var arī klusēt.
- Dziesma Ojāram Vācietim un viņa paaudzei iemieso mūžīgo avotu, no kura smeļas arī lieliem kaķi (*uzdevuma tekstā – klasiķi*).
- Vācietim dziesma ir kā dzīve, kas sākas ar sākšanos un beidzas ar beigšanos.
- Dziesmai arī ir vēsturiska bagāža, kas jāprot sadzirdēt.
- Ojāra Vācieša tautasdziesma, kura vēlāk pārtop par dziesmu, no kuras tad arī rodas lieli klasiķi.
- Lasot Ojāra Vācieša dzeju, ir redzams, ka tajā atspoguļojas Rainis.
- Ojāra Vācieša dzejā dziesma parādās kā sinonīms vārdam garīgums, jo viņš var dziedāt bez balles.
- Ojāra Vācieša dziesma ir kā garīguma stāvoklis.
- Dzejā, dziesmā un mūzikā mākslinieki attēlo savu dzīvi, sāpes un mīlestību, kas paliek mūsu sirdīs un dvēselē arī pēc autoru nāves, jo viņu darbi paliek ar mums.
- Vislatviskākais latvietis mitinās katra paša sirdī, kas ir kļuvis par mūžības daļu.
- Krišjānis Barons ir izdziedāts cauri sirdij un dvēselei, nav nozīmes viņu meklēt.

Izrakstījusi L. VĪTIN

EZ VĀRDIEM

K. Auzenbergs

U. Lemešonoka

VĒSTURISKS IESKATS LATVIEŠU VALODAS EKSĀMENĀ

Man patīk apgūt dažādas mēles. (*mācīties valodas*)
 Visa mana dzīve pāriet darbā. (*paiet*)
 No rīta es ātri izmetu tasi kafijas. (*izdzeru*)
 Es gribētu aizbraukt uz ceļojumu. (*ceļojumā*)
 Vecums neraucē mācības. (*netraucē*)
 Man ir lodžija, virtuve un vannas istaba. (*dzīvoklim*)

Es gribētu pabūties aiz robežām. (*pabūt*)
 Es neesmu mānīgi ticīga. (*mānticīga*)
 Meita atnesa mājās bālu kakīti. (*balto*)
 Mans vīrs grib iemācīties runāt pa latviski. (*iemācīties runāt latviski*)
 Vecāki gribēja, lai es izsītu cilvēkus. (*gūstu panākumus*)
 Es māku gavot. (*gatavot*)

Kas gan viss nenotiek pasa

Cilvēki ar metāla locekļiem un citām robotu raksturīgām detaļām vairs nav sastopami tikai filmās. Britu mediķiem izdevies izaudzēt cilvēka audus uz metāla. Veiksmīgas operācijas piedzīvojuši pagājušā gada Londonas burnbošanā cietušie un ar amputētām locītavām no lūrkas atgriezušies kareivji. Savukārt Puertoriko pacienti, kuri sasīguši ar atmiņas zudumu, var apgādāties ar galvā iemontējamu čipu, kurā ievadīta visa informācija par sklerotiku. Toties Novosibirskas ārstu komanda radījusi pakalga, precīzāk, taisnās zarnas protēzi, kas spēj glābt ar nesaturēšanu sirgstošus pacientus no daudzām liktenīgām situācijām. Šis izgudrojums gatavots no titāna nikelīda sakausējuma un laika gaitā vienkārši ieaug miesā, tādējādi kļūstot par tās sastāvdaļu.

Ļaužu pārpildītā Kopakabanas /Riodežaneiro, Brazīlijā/ liedagā iedrāzies divains motobraucējs ar ķiveri galvā. Ne vārdu neteicis, viņš vilcis no kabatām un sviedis gaisā dolāru paciņas. Apkārtējie, nosprieduši, ka motociklists sajucis prātā, steigšus vien traukus uzlasīt naudas zīmes /vēlāk tās izrādījās viltotas/. Kad laimīgie naudas guvēji beidzot attapušies, tad atklājuši, ka pazudušas viņu mantiņas.

48 gadus vecā angliete Nikola Pridhema sapņoja savas mantiņas un aizbrauca, kad vīrs Kevins bija atklājis viņas romānu ar citu vīrieti. Šajā pasaulē tādas lietas gadās bieži, taču šoreiz īpašu pikantumu lietai piešķir apstākļi, ka Pridhema kundze savam vīram 24 gadu laikā ir dāvājusi 20 bērnus un visā valstī tika dēvēta par britu supermāmiņu.

Losandželosas sākumskolas direktors Endžijs Markess skolēniem aizlēdzis nodarbību laikā apmeklēt tualetes telpas. Tā vietā viņš ieteicis izmantot kļūst kaktos izvietotos spaiņus.

Vēlāk gan izrādījies, ka viņš nepareizi sapratis instrukciju par tuales lietošanas kārtību atomkara apstākļos.

Kalifornijas pavalsts iedzīvotājs Rodžers aiers savās mājās sāka audzēt dekoratīvās žuras, taču drīz vien bija spiests atzīt, ka grauzēju kolonija kļuvusi pārāk nekontrolējama. Žurkas ikušas vairoties tik intensīvi, ka viņš bijis spiests cināt palīgā municipalitātes iestādes.

ASV radīts tik pikanti ass saldējums, ka pirms nogaršošanas pircējiem jāparaksta attiecīgs kuments. Kāds veikala īpašnieks eksperimenta ar piparu pievienošanu vaniļas saldējumam, z radās Cold Sweat /Aukstie sviedri/. Tas garšo kā uguns, atzina kāds no pircējiem.

Futbola finālspēles translācijas laikā no Alžēras Sardinijā /Itālijā/ izbēdzis ieslodzītais pērtos Lojs. Viņš izmantojis apstākli, ka cietumā, aizrāvušies ar Itālijas un Francijas valsts nandu mača vērošanu televizorā, nemaz nemanīja savu apsargājamo.

Starptautiska zinātnieku grupa izstrādājusi ētikas kodeksu mašinām, precīzāk, robotiem. Jau tagad ir radīti roboti, kas spējīgi mācīties no pašu pieredzes. Ar istu mākslīgo intelektu apveltīti roboti parādīšoties jau 2020. gadā, un turpmāk to prasmes tikai pilnveidošoties. Zinātnieki ir noraizējušies. Padomājiet paši, kurš gribētu gādīties ceļā slikti audzinātam robotam, kas spējīgs, teiksim, uz seksuālām darbībām...

Vasaras sezonai esot pilnā plaukumā, Amerikā sācies grīlēšanas trakums. Deviņiem amerikāņiem no desmit mājās ir personiskais grīls, vairākums regulāri piedalās grīlēšanas sacensībās. Tajās komandu skaits reti ir mazāks par simtu. 3 % no visiem ASV iedzīvotājiem vismaz reizi dzīvē cepšanas kāres dēļ bijuši spiesti ķerties pie ugunsdzēsāmā aparāta.

Kamerūnā uzskata, ka krūšu augšana pusaudzēm stimulē seksuālā brieduma iestāšanos. Tātad seksualitātes izpausmes tieši saistītas ar krūšu augšanu, nevis pretēji. Lai to novērstu jau daudzus gadu desmitus mātes piekopj savu meitu krūšu gludināšanu, izmantojot šim mērķim siltus banānus, kokosriekstu čaumalas un daudz ko citu virtuvē lietojamu. Tagad meiteņu grupa, kurā apvienojušās tās, kuras nevēlas tikt izgludinātas, nodēvējušas sevi par Tantiņu asociāciju un izvērsušas kampaņu pret iesīkstējušo tradīciju.

Indianas pavalsts /ASV/ Valsts universitātes zinātnieku grupa piedāvā cīnīties pret bērnu vidū izplatīto lieko svaru, dodot tiem smagas rotallietas. Lai apstiprinātu savas teorijas patiesumu, viņi veikuši eksperimentu, kurā piedalījās 6-8 gadus veci bērni. Viņu uzdevums bijis salikt konstruktoru. Katra no šī konstruktora detaļām svērusi aptuveni 1,5 kg. Aleluja! Izrādījās, ka darbojoties ar smagsvara detaļām, uzlabojusies bērnu sirdsdarbība un sadedzināts vairāk kaloriju. Tagad tikai atliek gaidīt kādu viedu zinātnieku, kurš ierosinātu aizliegt grīlus...

Zimbabvē beidzot atcelts koloniālajos laikos pieņemtais likums, kas aizliedz melno maģiju. Kopš šā gada jūlija šajā valstī oficiāli atzīst neizskaidrojamo spēku eksistenci. Lai arī likums joprojām aizliedz izmantot šos spēkus pret cilvēku, savu braucienu uz Zimbabvi apdomājiet labi!

Jūlija sākumā savu posteni bija spiests pamest Hārvardas universitātes prezidents Lourenss Samers. Par iemeslu kalpoja viņa vīrišķā šovinisma caurstrāvētie izteikumi par nelielo sieviešu skaitu tādās zinātnes jomās kā fizika, astronomija un matemātika. Viņš uzskata, ka šajā apstākli nav vainojama diskriminācija, bet tas, ka sievietes atšķirībā no vīriešiem nevar 80 stundas nedēļā veltīt tikai zinātnēi – viņām jādzemdē un jāaudzina bērni.

Vīriešu neuzticības rekordu uzstādījis vecais amerikānis Nils Krouzens. Savu dienu viņš nosvinējis, nedēļas laikā sievai neuzticīgs piecas reizes, katru nāk jaunāku milas objektu.

Britu valodnieki veikuši vērienīgu m angļu valodas pētījumu. Izrādās, ka vārdi nevis atpūsties, problēma, nevis risinājums: nevis sieviete tiek lietoti divas reizes Visvairāk lietoto vārdu saraksta augšgalā vārds laiks, savukārt nauda ierindota 6. karš 49. vietā, bet miers – tikai 100.

Japānas Miega institūtā izgudrojuši intelektuālo spilvenu, kas savam saim. sniegs padomus, kādā pozā ērtāk iz Spilvens vienmēr zinās, ka esat slikti un nolasīs lekciju, kā to darīt pareizi. Ja v kārtībā, tad no rīta dzirdēsiet: Jūs lielisk Turpiniet tādā pašā garā...

Velsas pilsētā Gvinēdā dzīvo aita, kura uz sevi par suni, vismaz tā apgalvo īpašnieks kopā ar suņiem ganot pīles, labprāt pasta ties saītīt un sacenšoties ar suņiem le caur riņķi. Aita Rolo tika izglābta mazotr uzauga starp vācu aitu suņiem. Pati iecier Rolo nodarbe esot skatīties televizoru, futbola spēles. Drīzumā viņa kopā ar saim piedalīšoties suņu izstādē.

Kendzi Micuisi, kurš piedraudot ar r aplaupīja Tokijas pasta nodaļu, iedzīv nopietnos sirdsapziņas pārmetumus. Ne pēc nelietības pastrādāšanas viņš pats ierac policijas nodaļā un atnesis par 10 tūkstoši naudas vairāk, nekā bija nolaupījis. Dier kompensācija nepasargāja viņu no aresta.

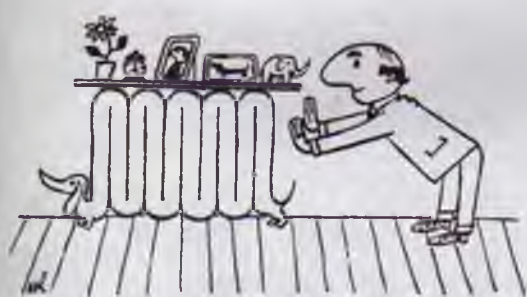

Katru gadu ASV Neatkarības dienā Ņujork tiek rīkotas hotdogu ēšanas sacensības. Pirm vietu atkal izcīnījis japānis Takeru Kobajasi. Vir uzlabojis savu rekordu 12 minūšu laikā aprijot 5 ar desu pildītas bulciņas.

Šveicē studentu grupa radījusi iekārtu visiem tiem, kuri alkst zaudēt kontroli pār savu ķermeni. Ievietots piespiedu deļošanas mašīna: sīksnās, cilvēks tiek mazliet pacelts virs zemes un, līdzko kāds parāvis leju sarkano rokturi /kā elektriskajam krēslam/, apkārtējiem par prieku sāk konvulsīvi raustīties mūzikas pavadījumā. Tie, kuri baidās kāpt lielajā lelļu meistara verķī var izmēģināt portatīvos vienas rokas vai kājas raustītājus.

Sperts kārtējais izlie privātās kosmonautikas jomā. 12. jūlijā orbitā veiksmīgi nogādāts kukaiņu /prusaku/ vadīts piepūšamās orbitālās viesnīcas Genesis-1 prototips. Ja citplanētieši to saptaps, viņi mūs nesapratis.

R. Valtera ilustrācijas

RAŽAS MĒNEŠA SAPŅU TULKS

Auns 21.III – 19.IV

Ja redzat sapnī kombainu, sulas spiedi, grābekli, auzas... Ja vispār kaut ko redzat – sapuriniet vilnu un parādiet cirpējiem mēli! Katram ir tiesības uz atvaļinājumu.

Lauva 23.VII – 22.VIII

Sapnī pazaudējāt savu kristāla kurpīti, apēdāt ķirbi un peles izbarojāt pitonam? Eh, princesīt, princesīt...! Pilis vajag celt nevis *pa sapņiem*, bet īstenībā!

Strēlnieks 22.XI –

Sapņos sargieties gatļā kritošam ābolam! Cijai pietiek ar vienu ķeroti pie sāļšanas rinēšanas darbiem, 1 pie pārbaudītām rec

Vērsis 20.IV – 20.V

Sapnī jums ir ļoti karsti un pa pēdām dzenas mitoloģiska būtne ar sievas (vīra) mātes galvu. Kāds jūtas neapmierināts ar ražu... Niekil! Sakiet, ka nākamgad audzēsīt kaktusus, un viss būs kārtībā.

Jaunava 23.VIII – 22.IX

Nakts. Jūs pamodāties. Atkal pamodāties. Atkal tas pats. Savādi gan jums tie sapņi... Mēģiniet tomēr pagulēt, citādi būs grūti jums ko ieteikt.

Mežāzis 22.XII –

Ja sapnī redzat labību nosējamies lidojošo un pamostaties ar šī nospiedumu uz vaigā ņemsiet valdības ko sāciju. Jā, bez nospī sapnis var nenostādāt

Dvīni 21.V – 21.VI

Arī šoreiz jūsu centieni *pa sapņiem* staigāt ir lemti neveiksmei. Secinājums – kamēr citi uztraucas par ražu, jūs nomoka jautājums – kurā lidostā noklīdis čemodāns ar jūsu garīgo bagāžu. Turpiniet meklēt!

Svari 23.IX – 23.X

Ja jums sapnī zem kāju pirkstiem parādās zaļa zāle, tātad vasara vēl nav beigusies. No rīta noteikti apskatiet maku un istabu – vai tā maz ir jūsējā?

Ūdensvīrs 20.I – 1

Sapnī redzat, ka esat zvejnieks. Nenirstiet par 30 metriem, ja tu nav dekompresijas kar Jums trūkst elpa... es taču – ne dziļāk...! Pamod šis sapnis nozīmē, ka es pinies segā.

Vēzis 22.VI – 22.VII

Ja sapnī esat pārgērbies sieviešu drēbēs un nesat tukšu spaini, tad centieties satikt ceļā pēc iespējas vairāk nevēlamu paziņu. Pretējā gadījumā – mostoties konflikti ar līdzcilvēkiem būs neizbēgami.

Skorpions 24.X – 21.XI

Ja sapnī redzat, kā aug beka, tā kļūst aizvien lielāka un lielāka... Jums steidzami nepieciešama pretējā dzimuma palīdzība, jo kas vieniem ražas ievākšanas laiks, tas citiem īstais laiks sējai.

Zivis 19.II – 20.III

Ja redzat, ka atrodatie boratorijā, atliek tikai skaidrot, kas esat: alķīn mēģene vai trusis. Kad ticis skaidrībā, droši varat uz darbu. Filozofu akme tikai mīts! Rezultāts un sajūta atkarīgi no darba guldītājām pūlēm.

Zemapziņas tuneļus izstaigāja gaišreģe HERBIRE

Krustvārdu mīkla

(Vārdi mīklā jāraksta apkārt kārtas numuram, pulksteņa rādītāju kustības virzienā. Vārda sākums norādīts ar bultiņu).

JAUTĀJUMI

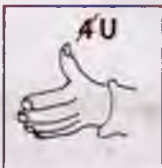
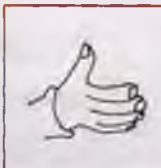
1. Putnu pazist pēc (...), cilvēku – pēc darbiem. 2. Garnadzis. 3. Pazuda kā pa (...). 4. Gudrībai ir robeža, (...) nav. 5. Ligava (novec.). 6. Balta pile ar četri deguniem (latviešu tautas mīkla). 7. Gaspāža, kundze. 8. Neķer, beķer, jau (...). 9. Smej kā (...). 10. Ja visapkārt mums engēli – ziniet, atkal sākusies kampaņa. 11. Piepelnīties (sar. val.). 12. Patiesība (...) ūdenī un nedeg ugunī. 13. Visas (...) ir labas, kur rodas sliktas sievas. 14. Māzēklis (sin.). 15. Ba pātāga. 16. Neviltotas, īstas. 17. Pavadonis. 18. Nelaime nenāk (...). 19. Kalpo. 20. Parudens. 21. Plāpāt, melst. 22. Vecs cilvēks (nievājoši). 23. Neliela telpa bēniņ. 24. Kritērijs. 25. Rozes nav bez (...), nedz prieki bez bēdām.

Sastādījusi VIZMA KRONI

14. numura krustvārdu mīklas atbildes

ĒBUSS

14. numura rēbusa atbilde ir:

BAILĒM LIELAS ACIS

Lielsais Brīnumzemes šovs

Sestdienās
20:15

Lielo Brīnumzemes Šovu

Skaties TV3 ēterā

Redzi, Madlēn,
spraits ne vienmēr
uzvar slāpes !

Bijusī ASV valsts sekretāre Madlēna Olbraita nosūtījusi vēstuli Latvijas prezidentei Vairai Vīkei – Freibergai, iebilstot pret Latvijā iecerētajiem tirdzniecības ierobežojumiem skolās, kas tieši šķērsoja ceļu uz Latviju.

J. KĀRKLIŅŠ